# DE NIEUWSBODE.

## ORGAAN DER NEDERLANDERS IN NOORD-AMERIKA.

7de JAARG. NO. 2. SHEBOYGAN, WISCONSIN, 15 JANUARIJ 1856. GEHEEL NO. 314.



**DE NIEUWSBODE,**
VERSCHIJNT OP DINSDAG VAN IEDERE WEEK,
J. QUINTUS, Redacteur & Eigenaar.

VOORWAARDEN VAN INTEEKENING.
$2,00 per jaar, stiptelijk in vooruitbetaling.
Indien niet binnen de zes maanden betaald wordt, wil $2,25, en indien niet voor den afloop des jaars betaald wordt, alsdan zal $2,50 in rekening gebragt worden.

ADVERTENTIE-PRIJZEN.

| | |
|---|---|
| Van 6 tot 12 regels, voor de eerste plaatsing | 1,00 |
| Voor 6 regels of minder, dito, dito | 0,50 |
| Voor elke volgende plaatsing | 0,25 |
| Geboorte-, Huwelijks- en Doodberigten, ieder | 0,25 |

(Zie ook het Engelsch aan de regterhand.)

Brieven en toezendingen franco aan J. Quintus, Sheboygan, Wisconsin.



**DE NIEUWSBODE,**
IS PUBLISHED ON TUESDAY OF EACH WEEK BY
J. QUINTUS, Editor & Proprietor.

Terms.
$2.00 per year, strictly IN ADVANCE.
All letters must be post paid.

Advertising.

| | |
|---|---|
| One column one year, | $40 |
| Two-thirds do. do. do. | 30 |
| One-half do. do. do. | 25 |
| One-quarter do. do. do. | 15 |
| One Square, (twelve lines) one year, | 8 |
| " " six months, | 5 |
| " " three months, | 3 |
| " " one week, | 1.00 |
| Each subsequent week | 0,25 |
| Business card, not over six lines, per year. | $5,00 |

Advertisements will be kept in until forbidden.


# Nieuwstijdingen.

## NEDERLAND.

's GRAVENHAGE, 2 Dec. De *'s Gravenhaagsche Nieuwsbode* meldt, dat de commissie uit de Tweede Kamer, in wier handen de ministeriele inlichtingen betrekkelijk den onwettigen kerkbouw te Rockengen zijn gesteld, aan de betrokken ministers de overlegging gevraagd heeft van alle originele stukken, tot die zaak betrekkelijk; doch tevens, dat die ministers, inzonderheid die voor Roomsch-Katholijke eeredienst en van justitie, zwarigheid maken om aan dat verzoek gevolg te geven.

— Uit hoofde eener ongesteldheid van den Russischen gezant, is, op diens verzoek, door den minister van buitenlandsche zaken aan Zijne Majesteit uitgereikt een aan HD. gerigte brief van den Keizer aller Russen.

*Van den 6den.* In zijn tijdingen ontvangen uit Alexandrie, meldende de behouden aankomst aldaar van de commissie van ingenieurs, door den Onderkoning van Egypte ter zijner voorlichting uitgenoodigd, ter zake het plan van de doorgraving der landengte van Suez. Het gezelschap is den 18den Nov. te Alexandrie gearriveerd, en met alle mogelijke voorkomendheid en hooge onderscheiding op last van den Onderkoning ontvangen. Een geheel hotel met talrijke bedienden enz. was voor hen in gereedheid gebragt. Vier prachtige rijtuigen waren te hunner dienste gereed, gedurende den tijd dien zij daar zullen doorbrengen, en welke denkelijk vier à vijf dagen zal duren, waarna zij de reis naar Cairo zullen voortzetten.

Vleijende mag het inderdaad voor Nederland beschouwd worden, dat zijn ingenieur, de heer *Conrad*, met algemeene stemmen, tot president der commissie verkozen is.

— Heden heeft men aan het standbeeld van wijlen Z. M. Koning *Willem II* wederom fraaije bloemenkransen [illegible] gevonden.

UTRECHT, 6 Dec. Gisteren had de togt plaats van eene sectie der, alhier in garnizoen liggende veldartillerie, bestaande uit 2 stukken twaalfponders, met de daarbij behoorende caissons, paarden en manschappen, en de kommanderende en eenige andere artillerie-officieren, ten einde eene proef te nemen in hoeverre de spoorwegen de geschiktheid aanbieden tot snelle vervoer van dat wapen. Met den trein van den Rijnspoorweg te 7 uur van hier vertrokken, marscheerden zij na aankomst te Rotterdam onmiddellijk naar het station van den Hollandschen ijzeren spoorweg, van waar zij met den trein te 12 uur de reis naar Amsterdam hebben voortgezet, om des avonds van daar in hunne garnizoensplaats te retourneren. Men verneemt dat deze proef, welke ook door den inspecteur der artillerie werd bijgewoond, in allen deele aan de verwachting heeft beantwoord.

LEEUWARDEN, 1 Dec. Gisteren avond werd de politiedienaar *Vermeulen* bij eenen bakker, *M.*, alhier geroepen, alwaar hem het volgende werd medegedeeld: Bij het vallen van den avond hadden een viertal personen zich bij den bakker vervoegd met een schriftelijk bewijs van zekeren zich noemenden aannemer van landswerken, om aan een' hunner, als putbaas van aangenomen werk, de door hem verlangd wordende brooden enz. af te geven. De bakker had op dit bewijs 12 brooden afgegeven. Doch de aangewezen aannemer van landswerken was in het door de meergenoemde personen aangeduide logement niet te vinden.—Eenige oogenblikken later vervoegde zich eene vrouw bij bovengenoemde politiedienaar welke een dergelijk voorval was wedervaren, hebbende zij op vertoon van soortgelijk bewijs, aan een viertal personen eenige winkelwaren, als aardewerk, eijeren enz. verschaft. Na in het werk gestelde middelen om deze personen op het spoor te komen, gelukte het eindelijk aan voormelden politiedienaar, hen met behulp van eenige omstanders te arresteren. En nu bleek het, dat de voorgewende werklieden de door hen alzoo bijeenverzamelde goederen reeds te gelde hadden gemaakt; dat een hunner was deserteur van het 7de regement infanterie, te Groningen in garnizoen; dat een ander te Amsterdam; een derde te Dokkum en de vierde te Leeuwarden te huis behoorde.

*Van den 5den.* In de buitengewone raadsvergadering van l. l. Zaturdag is eindelijk met meerderheid van stemmen besloten tot het oprigten van een beursgebouw aan de Wortelhaven alhier, zijn burgemeester en weth. gemagtigd om voor rekening der gemeente de daarvoor benoodigde panden aan te koopen en is verder besloten, dat tot dekking der kosten voor den aankoop der panden en verdere stichting der beurs, zal worden overgegaan tot het doen eener geldleening, voor genoemde burg. en weth. in ter aan te bieden plan.

De voorzitter verklaart na afloop dezer gewigtige aangelegenheid, dat het hem hoogst aangenaam zal zijn, dat de beurs alhier ter stede in 1856 tot stand kome, en wenscht dat zij tot een gedenkteeken ter eere van het bestuur dezer gemeente—dat in zijne 41ste raadsvergadering van 1855 tot derzelver stichting besloot, waarvan reeds 90 jaren lang sprake was geweest,—bij het tegenwoordig geslacht en de nakomelingschap tot in volgende eeuwen moge blijven bestaan.

MEPPEL, 30 Nov. Heden zijn van hier naar Kampen vertrokken, 18 jonge lieden van 18 tot 24 jaren oud, komende uit de drie gestichten van de maatschappij van weldadigheid te Veenhuizen, welke vrijwillig dienst hebben genomen bij de marine.

GRONINGEN, 4 Dec. Op den morgen van den 23sten der vorige maand verliet eene oude 84jarige vrouw, wier verstandelijke vermogens tot die der kindschheid waren teruggekeerd, het huis van eenen harer zonen te *Drouwenerveen*, bij wien zij was gehuisvest, ten einde eenen anderen zoon van haar, daar mede woonachtig, een bezoek te brengen. Omstreeks den middag verliet zij ook het huis van dezen laatsten, om nog een anderen bloedverwant te bezoeken.

Het wordt avond, maar de oude moeder keert niet in haar verblijf tot haren zoon weder. Men wordt ongerust en gaat uit om haar te zoeken, doch te vergeefs. De eenige inlichting die men bekomt is: dat zij te Exlooerveen, onder de gemeente Odoorn, aan een schoolkind 10 cent had gegeven, ten einde haar op den regten weg naar hare woning te brengen, waarvan zij omstreeks 1½ uur verwijderd was. Dit kind had haar dan ook een eind wegs naar hare woning teruggebragt, tot dat zij het terugzond, zeggende dat zij nu wel teregt konde komen.

Men zocht den geheelen nacht en de volgende dagen, zelfs met geheele gehuchten en buurtschappen, doch telkens vruchteloos. Eindelijk, den 28sten daaraanvolgende, vindt bij toeval een harer kinderen, in het woeste woud van Weerdingerveen, gemeente Emmen, doch zoo als te verwachten was, als lijk. Zij stierf in hetzelfde moeras waar, een harer zoons, voor omstreeks 3 jaren, door een' rijks-ambtenaar werd doodgeschoten.

— Melden men voor kort, dat de stad Groningen verreweg het grootste gedeelte harer verpleegden uit de kolonien van weldadigheid terug riep, en werd daarbij gezegd, dat deze teruggeroeping weinig zoude baten, doordien velen van hen zich welligt weder voor de kolonien zouden aangeven;—den 23sten der vorige maand werd er een transport bedelaarskolonisten van de Ommerschans naar Veenhuizen gedaan, waaronder zich eene menigte der onlangs door Groningen teruggeroepen en derwaarts vertrokken personen bevond. Naar men zegt, was dat getal zeventien. Onlangs zijn wederom dertien verpleegden der stad Groningen opgezocht en onder geleide van een oppasser naar de Leek getransporteerd, om van daar naar Groningen te vertrekken.

— In eene te *Schiedam* gehouden zitting van den gemeenteraad is besloten tot het verlichten dier stad door middel van steenkolengas. Er hadden vervolgens langdurige beraadslagingen plaats over de vraag, wat in het meeste belang der gemeente zou kunnen worden aangemerkt: de bedoelde verlichting van stads wege te doen plaats hebben, dan wel de onderneming daarvan aan partikulieren over te laten. Ten slotte is in laatstgemelden zin met eene groote meerderheid van stemmen beslist.

## RUSLAND-TURKIJE.

Volgens den *Moniteur de la Flotte*, is de volledige inventaris opgemaakt van hetgeen door den vijand in de Krim in handen der verbondenen is achtergelaten. De hoeveelheid ijzer, koper, zeildoek, hout en allerlei werktuigen is ontzaggelijk. Alleen in den Malakoff en den Redan zijn bijna 3000 stukken geschut en 420,000 pond kruid buit gemaakt. In Sebastopol zelf heeft men buitendien nog 128 bronzen en 3711 ijzeren kanonnen gevonden. Al die stukken zijn in 2 groote partijen verdeeld: het eene voor Frankrijk en het andere voor Engeland. Aan gen. *Lamarmora* zijn 2 fraaije bronzen kanonnen aangeboden. Overigens is de geheele buit verdeeld naar het aantal troepen, dat op den 8sten Sept. door de verschillende magten was opgesteld. Het Engelsch-Sardinische leger telde toen 63,715 man en het Fransche 126,705, te zamen 190,420 man. ⅓ van den buit is dus aan Engeland en Sardinie en het overige aan Frankrijk toegekend. Onder hetgeen moest verdeeld worden behoorden ook 14 groote klokken, waarvan eene 2500 pond zwaar was.

— Het gerucht, dat het Sardinische schip *Sardinia* met man en muis zoude vergaan zijn, wordt gelogenstraft. Dat vaartuig is behouden aangekomen.

De keizerlijke handelsbank te Odessa heeft hare betalingen in specie gestaakt.

De *Ostd. Post* vernoemt uit eene goede bron, dat het veel besproken plan tot het aanleggen van een kanaal van de Donau naar de Zwarte zee, die bij Kustendje zijne havenplaats zoude hebben, door de Engelsche compagnie is opgegeven, daar de zwarigheden van den havenbouw onoverkomelijk worden geacht.

Volgens eene depeche uit Warschau, ligt de maarschalk *Paskewitsch* op zijn uiterste. Zijne gemalin, welke insgelijks ongesteld is en zich te Berlijn bevindt, is desniettemin naar haren echtgenoot vertrokken, en met een' extra spoortrein te Warschau aangekomen.

Met gespannen verwachting ziet men den uitslag te gemoet van een' grooten krijgsraad, die, volgens een telegrafisch berigt, eerstdaags te Petersburg zal worden gehouden, tot bijwoning waarvan alle admiraals en opperbevelhebbers, behalve zij, die in het zuiden des rijks en in Azie het kommando voeren, zijn opgeroepen.

— De vredesgeruchten houden stand, maar men begint er hoe lang zoo minder geloof aan te slaan.

Genoegzaam ieder dagblad redeneert er op zijne wijze over, en wij zouden al onze kolommen kunnen vullen, wilden wij die beschouwingen mededeelen. De meeste aandacht verdient een artikel in de *Patrie* omdat de regering hierin de hand schijnt gehad te hebben. Het bespreekt het verblijf der heeren *v. Beust* en *v. d. Pfordten*, de zending van den graaf *v. Munster* en de voorstellen welke de kleine Duitsche staten te Petersburg gedaan hebben, en zegt dan: Zoo stonden de zaken, toen voor een paar dagen een Londensch weekblad, de *Press*, eene tijding in omloop bragt, die een' grooten indruk verwekt heeft. Dat blad wil namelijk weten dat den 19den Nov. aan het Engelsche kabinet voorstellen medegedeeld werden, welke door Frankrijk als aanneembaar beschouwd zouden zijn; dat het kabinet den volgenden dag eene vergadering hield en de beraadslagingen over die voorstellen sedert voortduren. Het past ons niet deze tijding te bevestigen. Wij hebben slechts eene belangrijke vraag te onderzoeken, namelijk of het doel, dat de Westersche mogendheden sedert het begin van den oorlog beoogen, in zooverre bereikt is, dat zij de voorstellen, die Rusland doen zal, aannemen en daardoor aan den algemeenen vrede terstond een' hechten grondslag verleenen kunnen.—Deze laatste woorden der *Patrie* zijn niet zonder belang. Het half-officiele blad koudigt namelijk in een op het ministerie van binnenlandsche zaken uitgewerkt artikel aan, dat het onderzoeken wil of het doel van den Oosterschen krijg bereikt is.

Het *Journal des Debats* acht de hoop op vrede vooralsnog voorbarig. Dat blad doet opmerken, dat Rusland om twee redenen nog niet zoo spoedig tot den vrede geneigd zal zijn: vooreerst omdat men te Petersburg ten onregte aan de duurzaamheid van de Fransch Eng. alliantie geen geloof slaat, en ten anderen dewijl men daar mede geheel zonder grond van oordeel is, dat de financien van Frankrijk geen voortzetting van den oorlog zullen gedoogen.

De schrijver van dit artikel, de heer *St. M. Girardin*, betoogt in de eerste plaats, dat de alliantie, welke voor beide natiën groote voordeelen oplevert, niet zal worden verbroken, zoolang namelijk de geallieerden de beginselen der behoudene staatkunde in toepassing zullen brengen. Frankrijk heeft niet de minste reden om eene andere staatkunde te volgen, en het is niet te denken, dat Engeland zijn' bondgenoot zal aansporen tot het aannemen van de beginselen der veroverde staatkunde, waarvan wel denkelijk het herleven van den ouden naijver en van de nationale eerzucht het onmiddelijk gevolg zou zijn.

Ook bedriegt Rusland zich, indien het aan financiele uitputting van het Westen gelooft. De schrijver erkent, dat de geldelijke hulpmiddelen van Frankrijk hunne grenzen hebben; maar hij merkt aan, dat een 40jarige vrede heeft gestrekt tot het doen toenemen van den nationalen rijkdom in eenen zeer hoogen graad. Frankrijk is alzoo thans rijk genoeg om zijne glorie te betalen.

Zeer belangrijk mag vooral ook het slot van het artikel des heeren *St. M. Girardin* worden genoemd, waarin de schrijver uiteenzet, dat hij voor zich vurig verlangt naar het sluiten van den vrede, omdat hij de vaste overtuiging heeft, dat die gebeurtenis tot staatkundige vrijheid in Frankrijk aanleiding zal geven.

Na te hebben uiteengezet, dat men het doel van den oorlog zal hebben bereikt, zoodra Rusland zal zijn genoodzaakt om zijne eerzuchtige staatkunde af te zien, en het publiek zal hebben bekend gemaakt met de voorwaarden, waarop het gezind is om over den vrede te onderhandelen,—eindigt de schrijver aldus:

"Wij zouden verlangen, dat, vermits het Europesche publiek is opgeroepen om het vonnis uit te spreken, de middelen tot publiciteit ook [illegible] worden voorbereid. Zelfs moeten wij erkennen dat wij gedeeltelijk ook een vrede wenschen, omdat die vrede in verband staat met eenen terugkeer tot het openbare leven, 't welk gedurende 40 jaren het regeringsbeginsel in Frankrijk is geweest. Wij stellen geen blind vertrouwen in hetgeen thans bestaat, omdat de Fransche natie thans hetgeen vroeger heeft plaats gehad, vergeten schijnt te zijn.

"Wij duchten zeer die plotselinge overgangen, welke hier te lande zoo ligtelijk op onverschilligheid volgen. Wij zouden het *gebruik* wenschen, ter voorkoming van het *misbruik*. De belangen der openbare veiligheid en daarna de glorierijke belangen van den oorlog, mogen aanleiding hebben gegeven tot eene tijdelijke opoffering van eenige der regten, welke zijn voortgesproten uit de beginselen van 1789. De vrede zal die voorbijgaande noodzakelijkheid doen ophouden; de vrede zal ons het bezit weder geven van die liberale instellingen, die als standbeelden nog overal aanwezig zijn, hoewel deze thans gedeeltelijk met sluijers zijn bedekt."

(Het behoeft wel geen betoog, dat deze ontboezeming, bij de geringe vrijheid, welke aan de dagbladpers in Frankrijk is vergund, niet zonder beteekenis kan worden geacht.)

Ook *le Nord* betwijfelt het, of de vrede wel zoo spoedig zal aanbreken, als Europa het wel zou wenschen. Men hoopt algemeen op den vrede en die hoop drukt zich zoo sterk uit, dat men voor zekerheid gaat aannemen, wat slechts wenschen zijn.

Verder wordt op nieuw verzekerd dat inderdaad dezer dagen door de Duitsche Staten van den tweeden en derden rang vredelievende vertoogen aan het Russische hof zouden gezonden zijn.

Te midden van al die vredesgeruchten heeft men de reis van generaal *Canrobert* bijna geheel uit het oog verloren. Dadelijk na zijne terugkomst in Parijs heeft hij een onderhoud met den Keizer en verschillende ministers gehad en men verwacht spoedig de eene of andere verklaring in den *Moniteur*, waaruit men zekerheid zal erlangen nopens den aard en den uitslag zijner zending. Aan de *Times* wordt in eene correspondentie uit Parijs geschreven, dat daags na het vertrek van den generaal uit Stokholm, door den Zweedschen minister van binnenl. zaken en de gezanten van Engeland en Frankrijk eene acte is onderteekend, hetzij eene overeenkomst of een protokol. De bepalingen van dit document zijn zeer voldoende voor de Westersche mogendheden en voordeelig voor Zweden.

Men schrijft uit Stokholm, dat generaal *Canrobert* duidelijk heeft laten blijken, dat er in 't voorjaar eene landing op de Finsche kust, onder zijn opperbevel, zal worden beproefd. Hij vertrok met de woorden: *"tot wederziens!"*

## DUITSCHLAND.

Aan eene correspondentie uit Berlijn ontleenen wij het volgende: "Dat de aanspraak, met welke de Koning de wetgevende kamers heeft geopend, aan de dagbladpers in Frankrijk en Engeland aanleiding zou geven tot hartstogtelijke en vijandige uitvallen tegen Z. M. en tegen de Pruissische regering, werd hier algemeen verwacht, en heeft alzoo niemand bevreemd, die gedurende twee jaren de meening voorstaat, dat de wensch naar het herstel van den vrede in de oogen van de voornaamste Britsche dagbladschrijvers bijna eene misdaad is. Niettegenstaande deze rigting der groote Engelsche organen, meent men hier te weten, dat een groot gedeelte der Britsche natie vurig naar den vrede begint te verlangen, en dat vooral bij de arbeidende klassen de redenen van den heer *Cobden* en diens staatkundige medestanders meer en meer bijval beginnen te vinden.

Men maakt hier de opmerking, dat het oorspronkelijke doel, waarmede de oorlog door graaf *Aberdeen* en den minister *Gladstone* is begonnen, thans *feitelijk* is bereikt, en dat het uit dien hoofde allezins te verwachten is, dat Rusland gezind zal worden bevonden om den vrede te sluiten naar aanleiding van de bekende vier grondslagen, zoo als die door de Westelijke mogendheden worden begrepen en toegelicht. Mogten die mogendheden thans verder gaan en de zaken uit haar verband rukken, dan zou vermoedelijk noch Pruissen noch Oostenrijk geneigd zijn om haar op die baan te volgen.

In de diplomatieke kringen alhier beschouwt men het voorts als zeer onzeker, dat de Fransche en Engelsche natien genegenheid zullen gevoelen om thans, nu de Russische marine in de Zwarte Zee niet meer bestaat, hare regeringen veel verder op den ingeslagen krijgszuchtigen weg te volgen.

—Er worden hier gevonden, die meenen, dat de tijd kan komen, dat dagbladen, als de *Globe* en de *Times*, die thans om strijd den Koning en de Pruissische natie honen en beleedigen, de eersten zullen zijn om te erkennen dat Pruissen wel heeft gehandeld met het sparen van zijne krachten en nationale hulpmiddelen, en dat het werkelijk in het belang van het land en van de eer der natie is geweest, dat Pruissen geene verdragen heeft gesloten, waarvan het de strekking niet kon begrijpen."

— Men schrijft uit Damaskus: "Op een bevel van den Grooten Heer, dat hier dezer dagen werd openlijk gemaakt, mag voortaan in openbare noch in partikuliere geschriften eenig onderscheid gemaakt worden tusschen Muzelmannen, Christenen en Joden. Volgens een oud gebruik werden anders in dergelijke geschriften de namen der Rajahs steeds met beleedigende toevoegselen begeleid."

## FRANKRIJK.

PARIJS, 5 Dec. Hetgeen hier te lande tot ondersteuning der armen en noodlijdenden gedaan wordt, gaat alles te boven wat men tot nog toe ooit in de strengste winters gezien had. Maar het is ook waar, dat niemand een tijd heugt, waarin de armoede zich in zoo groote mate over het geheele land en over een zoo groot deel der bevolking uitbreidde. De winter begint nog naauwelijks, en reeds zijn de gemeentebesturen ten einde raad, door al de aanvragen om ondersteuning en al de blijken van wezenlijk gebrek.

— Bij keizerlijk besluit is aan het ministerie van marine en kolonien een buitengewoon krediet van 25,134,900 francs geopend, waarvan [illegible] millioen zijn bestemd voor de dienst der vloot, [illegible] millioen voor levensbehoeften en 2½ millioen voor loon van werklieden.

— Uit Marseille wordt het volgende geschreven: "De geruchten van vrede, die te Parijs loopen, vinden hier veel belangstelling. Reeders en kooplieden inzonderheid schenken daaraan gaarne geloof, daar zij meer nog dan de beursspeculanten te Parijs den vrede ernstig wenschen. De handel te Marseille kwijnt, ondanks de bedrijvigheid, welke in de haven heerscht bij de verzending van troepen en krijgsbehoeften naar het oorlogstooneel. Het vertier wordt inzonderheid door de geldschaarschte belemmerd, en terwijl enkelen zich verrijken, lijden de zaken in het algemeen. De zending van troepen is overigens ten einde; wel komen er zieken en gekwetsten uit de Krim hier aan; maar derwaarts is in den laatsten tijd weinig afgegaan, en men is geneigd ook daaraan uitzigten op vrede te verbinden. Wanneer de slag van Sebastopol door de standvastige houding der Russen in de Krim vergeten, althans in zijne gevolgen verzacht zal wezen; wanneer Rusland door zijne ligting van krijgsvolk daar weder slagvaardig zal staan, dan, meenen de kooplieden te Marseille, zal het mogelijk zijn ernstig aan vredesonderhandelingen te denken. Slechts onder gelijkstaande partijen zal eene schikking tot stand te brengen zijn, die voor beide partijen eervol is.—De Keizer geniet nog grootere populariteit in de provincien dan in de hoofdstad; inzonderheid bij de militairen, den eigenlijken boerenstand en de arbeidende klassen. Doch de soldaten zelve verlangen naar rust; de oorlog gaat hun te langzaam, en er worden geene decoratien genoeg uitgedeeld, om de verbeelding levendig te houden. Van haat tegen Rusland is noch bij den soldaat, noch bij het volk sprake. Men gelooft dat Rusland den oorlog veroorzaakt heeft, en verzet zich tegen zijn streven; maar de Russen als doodvijanden te beschouwen, gelijk men in Engeland schijnt te doen, daarvan bespeurt men hier niets."

— Heden zijn de *Montebello* en vijf andere stoomers te Toulon aangekomen, met de keizerlijke garde en het stoffelijk overschot van den generaal *Bruat* aan boord. De lijkstoet zal dezen zelfden dag aan land worden gebragt en te Toulon met militaire eerebewijzingen worden ontvangen, waarna het over Marseille naar Parijs zal worden vervoerd.

## ENGELAND.

LONDEN, 4 Dec. De Koning van Sardinie heeft heden middag zijnen plegtigen intogt in de City gehouden. Eene talloze menigte was zamengestroomd om hem te begroeten.

De Londensche dagbladen behelzen uitvoerige berigten omtrent het bezoek van den Koning van Sardinie. De Koning ontving reeds menig bewijs van de belangstelling welke zijn bezoek aan de bevolking van Londen inboezemt. Het is niet alleen de bondgenoot van Engeland, maar vooral ook de voorstander van burgerlijke en godsdienstige vrijheid, dien men in hem begroet.

— Het ministerie van oorlog heeft nog geen wijziging in den maatregel gebragt, die de soldij der Engelsche krijgslieden in het Oosten verhoogt. Lord *Panmure* vreest dat als men de troepen, op welke wijs dan ook, de soldij onthoudt, eene algemeene ontmoediging hier het gevolg van zijn zal. De drukpers trekt zich deze zaak bijzonder aan, en raadt het gouvernement aan om het leger in het buitenland te doen deelen in de voordeelen der regements spaarkassen, die krachtens de parlementsakte van 1844 in Engeland wettig bestaan.

Volgens dit stelsel der dagbladen, zou een eenvoudige administratieve maatregel voor het beoogde doel toereikend zijn, en aan de officieren zou men de verpligting kunnen opleggen om de soldaten meer spaarzame gewoonte te leeren, en hun het gebruik van sterken drank, die het Engelsche leger zoo zeer demoraliseert, te verbieden.

De Koningin en prins *Albert* hebben ieder voor 150 £ ingeteekend voor de oprigting van een gedenkteeken van den keurvorst *Johann Frederich de Edelmoedige*, bij gelegenheid van den 300sten verjaardag van de stichting der hoogeschool te Jena.

— Woensdag avond is er onder het voorzitterschap van den hertog *van Cambridge* eene meeting gehouden, om een blijk van erkentenis te geven aan miss *Nightingale* voor de diensten door haar in de hospitalen van de Krim bewezen. Daar zij zelve elk geschenk heeft afgewezen, zal er eene inteekening worden geopend, om ter harer eere een gesticht op te rigten, waarin aan ziekenoppasseressen onderrigt zal worden gegeven.

— Een zekere heer *Robert Frost* is op het denkbeeld gekomen, om ruim 2000 plumpuddings naar de Krim te zenden, opdat de soldaten met het Kersfeest eene *oud* Engelsche versnapering zouden hebben.

— Te Manchester ziet men dagelijks groote stoeten fabriek-arbeiders, die niet voor het verminderd dagloon willen werken, in optogt langs de straten trekken en giften voor het onderhoud van hun gezin inzamelen. Soms komen zij ten getale van zeven of achthonderd man aan de woning van milde ingezetenen met eene bus om giften, of eene lijst om inschrijvingen te ontvangen; eene in[illegible]wekkende demonstratie, zoo als eene der berigten zegt, die naar eene toeleg van bevreesdmaking zweemt.

— De collecte, in alle Roomsch Katholijke landen gehouden, voor eene Katholijke akademie te Dublin, heeft van 1851 tot 1855 slechts 58,090 p. st. opgebragt. Het ultramontaansche blad *Nation* meent, dat zulk eene betrekkelijk geringe som, het plan mislukt kan heeten.

— Het geregtelijk onderzoek omtrent het verbranden van Bijbels, is te Kingstown voortgezet. Onder de volksmenigte heerschte weder veel beweging, doch de orde is tamelijk goed gehandhaafd. Verscheidene getuigen hebben verklaard, dat inderdaad Bijbels en afdrukken van het N. Testament op last der geestelijken verbrand zijn, althans gevonden zijn onder asch, die op hunnen last verbrand worden. Pater *Pecherine* heeft ten stelligste ontkend, dat het verbranden van exemplaren der H. Schrift met zijn medeweten heeft plaats gehad, en dit bedrijf, indien het geschied is, ernstig afgekeurd.

— Van het eskader der geallieerden in de noordelijke wateren van China en Japan is het berigt ontvangen, dat het op een kruistogt een der Kurille-eilanden had bezet. De Russische etablissementen aldaar werden vernield en aan de inboorlingen werd kennis gegeven, dat zij de Engelschen en Franschen als hunne nieuwe meesters moesten beschouwen. Het eiland moet ongeveer 60 mijlen lang zijn en kostbare pelterijen opleveren.

— Gisteren voormiddag werden de bewoners van den omtrek van het Woolwich tuighuis in angst gebragt door eene allervreesselijkste ontploffing op de werf van dat rijksarsenaal. Het bleek weldra, dat eene der werkplaatsen, waar men bezig was brandpijlen te behandelen, in de lucht was gesprongen, waarbij acht arbeiders gekwetst en twee gedood werden.

— De heer *Hyde*, eigenaar van groote ijzerwerken bij Bristol, meent het middel ontdekt te hebben, om de afwijking van het kompas op ijzeren schepen te voorkomen; reeds sedert eenigen tijd heeft hij een schip in de vaart tusschen Liverpool en Bristol en kan niet bespeuren, dat het kompas, hetwelk zoodanig in het schip is geplaatst, dat alle invloed van het ijzer wordt geneutraliseerd, in het minst van de juiste aanwijzing afwijkt.

# FEUILLETON.

Vervolg van No 1.

## De Haardstede in het Westen.

*Een verhaal voor den "Nieuwsbode" bewerkt, door*

N. W. A. VAN CATZ SMALLENBURG.

### I HOOFDSTUK.

### DE LANDVERHUIZERS.

"Ik wil nog eens zien of uwe beesten goed verzorgd zijn, en dan insgelijks mijne legerstede opzoeken." "Ik wil met u gaan," zeide Ulrich, en beide gingen naar buiten. Nadat zij alles in orde bevonden hadden, wilde Florian na een hartelijk "goeden nacht" van zijnen gast scheiden. "Blijf nog een oogenblik," vraagde deze, "ik heb eene vraag aan u te doen; wilt gij dezelve openhartig beantwoorden?" De oude man wierp eenen onvriendelijken blik op den vrager, welke beteekenis zeide: "Heb ik u dan nu reeds belogen?" Ulrich vertoond wat hij meende en vraagde: "Zijt gij de vijand mijns ooms Hans Greiner?" Florian schudde het hoofd, en antwoordde op eenen koelen en rustigen toon, die zoo veel te meer de waarheid zijner woorden bevestigde: "Hans Greiner kan geenen beteren vriend hebben dan mij. Hij kan mij haten en vervolgen; ik zal hem daarom niet te minder achten. Hij is een regtschapen man en daarom acht ik hem; hij is een brave landsman en daarom bemin ik hem. Wanneer ik zijn leven in gevaar wist, zoude ik pogen het met gevaar van mijn eigen leven te redden. Zijt gerust jonge man! en geloof mijne woorden. In de onbestendigheid des levens zal nog wel eens de tijd komen, dat ik bewijzen kan, de waarheid gesproken te hebben." Ulrich was getroffen door den eenvoudigen toon der waarheid, die uit den mond des ouden mans vloeide. Hij drukte Florian's hand en vraagde: "En de oorzaak van den twist, wilt gij mij die toevertrouwen?" Florian stond eenige oogenblikken besluiteloos; men zag dat hij over een antwoord nadacht. Bijna scheen het, alsof hij voor Ulrich zijn hart uitstorten wilde, doch als zich bezinnende, sprak hij: "Jonge vriend! laat u deze geschiedenis van uwen oom verhalen; hij weet dezelve beter dan ik; want ik ken wel de gevolgen van dezen ongelukkigen twist, doch de oorzaak kan ik niet bevroeden." Hiermede drukte hij zijnen gast nogmaals de hand en verwijderde zich. Ulrich bleef eenigen tijd in gedachten staan, toen ging hij naar zijne gezellen, die hem met ongeduld wachtten, en aan wier zijde hij spoedig in eenen vasten slaap viel.

### II HOOFDSTUK.

### DE ONTMOETING.

Toen Ulrich den volgenden morgen met zijne reisgenooten ontwaakte en den blik naar buiten wierp, zag hij de lucht donkerblaauw; de zon scheen helder; de prairie had een verfrischt aanzien. Het onweder was omstreeks middernacht opgehouden, en slechts kleine wolken dwaalden langs het azuren hemelwelf, en de koelte, die over de vlakte zweefde, was frisch en verkwikkend. De regen, die stroomwijze gevallen was, had gretige opname in den verdroogden bodem gevonden, en zelfs geene waterplas was als kenteeken des gewoedhebbenden onweders overgebleven. Slechts op de spitsen der grashalmen en de weinige daarin te voorschijn tredende bloemen, vertoonden zich de door de zon beschenen waterdroppen in heerlijken glans. Dat zijn de edelsteenen, met welke de prairie zich tooit, en dit waren nu de eenige overblijfselen des wilden storms. Zoo laat het vreesselijkste, dikwijls wanneer het voorbij is, een zacht en bijna blij gevoel terug.

"Haast u," riep Ulrich nadat hij eenigen tijd vergenoegd de natuur gadegeslagen had; "haast u! want wanneer wij ons slechts eenigermate spoeden, dan zien wij heden avond het doel onzer reize." "Voor gij u drie malen omdraaijen kunt, zullen de ossen ingespannen zijn," zeide Berthold, die zijne loomheid van den vorigen dag weder goed maken wilde. Ook de anderen maakten zich spoedig gereed en alles was tot de verdere reize bereid; toen Florian tot hen kwam en hen uitnoodigde, hem ten ontbijt te volgen. "Zijt onbezorgd," sprak hij, "want ik wil u niet lang ophouden. Gij hebt nog een goed eind te reizen en ik wilde niet gaarne, dat gij onder den blooten hemel moest vernachten. Tast derhalve toe en maak geene plitsplegingen." "En laat het u goed smaken," voegde de oude vrouw, die juist eenen schotel met warme melk op de tafel zette, er bij. De reizigers behoefden deze vermaning niet, want in den stand, waarin zij opgevoed waren, kent men de weigerende terughoudendheid niet, den meer aanzienlijken eigen."

Zonder ten tweedenmale zich te laten noodigen aten Ulrich en zijne makkers zoo wel, dat de oude boer zich daarover hartelijk verheugde. "De weg, dien gij inslaan moet, behoef ik u wel niet te beschrijven. Gij moet altijd noordwestelijk gaan, en bovendien zal het wagenspoor, dat tot Freiburg gaat, uw beste wegwijzer zijn." "Gelooft gij niet," vroeg Ulrich, "dat wij reizigers ontmoeten zullen, bij welke men des noods zoude kunnen navragen?" "Ik geloof het niet," zeide Florian, "mogelijk kondet gij mijne dochter Agatha ontmoeten, die heden van een mijner buren, waar zij op bezoek was, terugkeert." "Agatha," sprak Ulrich half luid, "dat is een schoone naam!" "Mijne dochter verdient ook zulk eenen," zeide de oude vergenoegd.

De reizigers bragten naauwelijks een kwartier uurs aan de tafel door. Zij verlangden het doel hunner reize te bereiken en haastten zich met van hunnen gastvrijen vriend afscheid te nemen.

"Reist gelukkig," sprak Florian, toen hij Ulrich voor de laatste maal de hand drukte, "en wanneer gij ooit verder dezen weg uitkomt, verzuimt dan niet bij mij te komen." Ulrich beloofde het en nam ongaarne van den goeden ouden afscheid. Doch ras bedwong hij zijn gevoel, sprong op het paard, en blikte vrolijk in de eindelooze voor hem liggende vlakte. "Zijt gij allen gereed?" vraagde hij, zich naar zijne gezellen wendende. Het antwoord was toestemmend en de trein zette zich in beweging. Florian zag hem eenigen tijd met over elkander geslagene armen na, toen sprak hij bij zich zelven: "De jongen bevalt mij, hij heeft een gunstig uiterlijk en een regtgeaard oog. Eene genegenheid, die ik mij niet verklaren kan, trekt mij tot hem. Welligt maakt hij het kwaad eenmaal weder goed, wat zijn oom mij heeft aangedaan." Nadat hij dit gezegd had, schudde hij het hoofd, alsof hij deze gedachten van zich verjagen wilde; toen ging hij tot zijnen knecht en hielp denzelven de ossen voor den ploeg spannen. De reizenden zettelden intusschen hunnen weg tamelijk snel voort. De door het onweder afgekoelde lucht, begunstigde bijzonder hunne reize. De dieren hadden door het goede voeder van Florian nieuwe krachten gekregen, en gingen sneller dan den vorigen dag over de vlakte. Ook de mannen zelve gevoelden zich versterkt, en vrolijkheid vertoonde zich op elks gelaat. Slechts Ulrich was afgetrokkener dan vroeger. Hij dacht aan het onbuigzame, onverdragelijke karakter zijns ooms. Tot hiertoe had hij geloofd, dat het nieuwe leven in Amerika, zijne vorige wildheid van karakter gebroken, zijne eigenzinnigheid gematigd had; doch het verhaal van Florian beroofde hem van dezen troost, en hij dacht niet zonder vrees aan de mogelijkheid, van met hem in onmin te geraken. "Zal het mij mogelijk zijn alle zijne luimen te verdragen," sprak hij tot zich zelven; "zal niet somtijds het gevoel de overwigt over mijn verstand bekomen? En wanneer slechts de eerste schrede tot twist gedaan is, zoo is ook het geluk des tezamenzijns verstoord. Doch moed gevat; mijn gemoed is bedaard en de liefde tot mijnen oom groot." Met deze woorden gaf hij zijn paard eenen slag en reed ras over de vlakte. Doch het wilde hem niet geheel gelukken zich ter neder te zetten, want altijd trad de ernstige, eerbiedwekkende gestalte van Florian voor zijne verbeelding. "De oude man moet veel onregt van mijnen oom ondervonden hebben," zeide hij verder, "en hij verdraagt het zwijgende en geeft met geen enkel woord aan zijnen toorn lucht. Toorn! Ik geloof, dat hij er geenen gevoelt, ja, ik ben overtuigd, dat hij vriendelijk jegens mijnen oom gezind is. Welk onderscheid tusschen deze beide mannen! de eene hevig, wild, beleedigend; de andere zacht, bedaard en vreemd aan allen haat."

Niet voor dat eene afwisseling van het oord, door hetwelk hij reed, zijnen gedachten eene andere rigting gaf, vermogt hij deze ontevredenheid van zich te verwijderen. Het aanzien der prairie had zich veranderd. De bodem was al meer en meer ongelijk geworden, en kleine heuvels, die hier en daar met gras en struiken begroeid waren, kwamen herhaaldelijk op den weg voor; somtijds vond men ook dwergachtige boomen op deze opwaartsstijgende gronden, in welker schaduwen kleine heidebloemen ontkiemd waren. De reizigers zagen deze verandering met genoegen; niet omdat het aan hunne oogen, die door het eentoonige der vlakte vermoeid waren, eene verkwikking verschafte; doch omdat het eene nabijheid van water verkondigde. Wanneer de prairie zich in eene vruchtbare, grazige weide verandert; wanneer zij met bloemen en boomen getooid is, dan kan men met zekerheid verwachten, dat men in de nabijheid van water is. De vele beken en vlieten, waarmede de westersche vlakten doorsneden zijn, kunnen als aderen worden beschouwd, die de ledige, dorre velden leven en groeikracht verleenen. Waren deze vele wateraderen niet daar, zoo zouden zich de westersche prairien van Noord Amerika, weinig van de brandend heete zandwoestijnen van Afrika onderscheiden. Ook nu werden de reizenden door deze kenteekenen niet misleid. Voor dat zij een half uur verder waren; hield de trein op aan den rand eener beek, welks water klaar en rein, stil en langzaam, door den zandigen grond vloot. Snel werden de ossen uitgespannen, de paarden ontzadeld, en in het water gevoerd om te drinken; de mannen legerden zich in de schaduw eener kleine boomgroep, om hier hun middagmaal te houden. Een hunner haalde een emmer frisch water; een ander droeg dorre takken te zamen, en Berthold maakte uit dezelve een lustig vuur. Verscheidene vogels, die zij in de nabijheid van Florian's landhoeve geschoten hadden, werden gebraden, en waren, benevens brood en kaas en het frissche water, het maal der reizigers. Ulrich werd door het vriendelijke oord zoo ook door de verkwikkende schaduw der boomen weder vrolijk gestemd en deelde lustig in het maal en de gesprekken zijner medgezellen. "Dat zal hoop ik de laatste maaltijd op onze reis zijn," zeide hij, "en van morgen af willen wij wederom een geregeld leven leiden." "Om de waarheid te zeggen," zeide Wilhelm, een der reizigers, "ik ben in het geheel niet over onze reis ontevreden geweest. Wij hebben nimmer gebrek geleden en, buiten eenige woeste stormen, is ons geen ongeluk bejegend." "De natuur is hier zoo goed," zeide Ulrich; "het zij geene bronnen in deze uitgebreide vlakten ontspringen, en boomen groeijen, het zij geen wild over het gras loopen, en vogels door de lucht vliegen, voorwaar, de reizende moest van honger en dorst omkomen." "Wij hebben overigens bijzonder

# De Nieuwsbode.

SHEBOYGAN, WIS.

J. QUINTUS, REDACTEUR.

$2,00 per jaar, in vooruitbetaling.

DINGSDAG, DEN 15 JANUARIJ 1856.


— De Nieuwsbode kost voor Nederland $3½ per jaar $ 2,00 in de 6 maanden; enkele nommers 10 Cents.

— Kleine sommen gelds, hetzij beneden een dollar, of centen boven een of meer dollars, kunnen ons immer per brief in postestempels van *een* en *drie* cents, van laatstgenoemde 't liefst, in betaling worden toegezonden. Zulke stempels kan men koopen bij alle postmeesters.

NB —Geboorte-, Trouw- en Doodberigten worden in den Nieuwsbode geplaatst voor 25 Cents.

☞ Geregistreerde brieven met geld kan men ten onzen risico zenden. Voor het *registreren* moet de afzender 5 cents betalen.

## Verhooging van port op nieuwsbladen.

Het volgende artikel uit de Milwaukee *Sentinel* ademt zoo geheel en al onze gevoelens, dat wij niet aarzelen hetzelve in onze kolommen op te nemen:

De Postmeester Generaal, maakt in zijn laatst rapport bekend, dat de uitgaven voor zijn departement, gedurende het afgeloopen jaar, de ontvangsten $2,626,206 te boven gaan, en beveelt daarom, onder andere middelen om in dit te kort te voorzien, aan, het port op nieuwspapieren te verdubbelen. De N. Y. *Times* maakt over dit democratische voorstel de volgende aanmerkingen:

"De aanbeveling aan het Congres om het port op alle geregelde nieuwspapieren en tijdschriften te verdubbelen, komt heel leelijk voor van eenen Postmeester Generaal, die den moed niet heeft, om het op doen houden aan te raden van het vrij van port beladen der brieven zakken met duizenden tonnen documenten en redevoeringen, van welke vier vijfden voor niet een menschelijk wezen van eenig nut zijn.—Misschien heeft Regter Campbell eenen wrok jegens de nieuwspapieren. Hij noemt het lage port in de acte van August., 1853, een "bijzonder voorregt voor eene bijzondere klasse." Welke "klasse" kan dat zijn? Natuurlijk de klasse, die nieuwspapieren en tijdschriften neemt. Voorzeker eene mooi groote klasse. Hij kan zich geen oogenblik verbeelden, dat lage port eene gunst is aan de uitgevers bewezen. De port komt voor rekening van de lezers, niet van de uitgevers. En dan, hoe onevenredig om daaruit te vinden wat hij een te kort van twee en een half millioen noemt.—Het geheele bedrag ... port voor gedrukte zaken is minder dan $500 000, en niet meer dan $400,000 of $4.. het daarvan is op geregelde bladen.— Verde te ver- port op deze en in plaats van het inkom expressen dubbelen, zou men zich de bladen door is twijfel- en courantenventers aanschaffen, en denport zou achtig of er wel zoo veel nieuw worden ingezameld als nu.

Als er eene werkelijke ... is van $400,- 000. afgeperst van elke klasse van zwaar werk doende lieden, die op een afstand van de groote steden wonen, en gewoonlijk een of ten meeste twee bladen ner welk een geringe droppel aan den emmer is dan, vergeleken bij het ontzaggelijke bedrag van bij de twee millioen voor het vrij van vervoeren, dat nu ten laste van 't postkantoor komt. Des Postmeester Generaals wenschen kunnen in dit geval van postverhooging niet vervuld worden, of hij moet het beter uitmaken dan hij in dit jaar gedaan heeft."

Een veel zekerder middel voor de tekortkomingen in de financien van het brievenpost departement, zou gevonden worden in de beperking of de heffing van het voorregt van het vrij van port verzenden. Geweldige misbruiken worden dagelijks van dit voorregtsstelsel gemaakt, en de brievenzakken in alle rigtingen worden overladen met gefrankeerde zaken, van welke veel geheel zonder waarde is en zelden gelezen wordt. Ware de wet zoo veranderd, dat alle brieven, documenten enz. over openbare zaken van elken aard, per post verzonden, onderworpen waren aan hetzelfde port als ambtelooze brieven, zouden de inkomsten van het Departement ruimschoots in al de uitgaven voorzien. Maar wat als zij te kort kwamen of komen? Waarom heeft het Postkantoor Departement niet even zoo goed aanspraak op de hulp van de schatkist, als elke andere tak van de openbare dienst? Voor het publiek in het algemeen is het de gewigtigste van alle, en men hecht eigenlijk meer waarde aan een goed ingerigt goed bestuurd en door en door voldoend Postkantoor Departement, dan in het leger, de zeevaart, de schatkist en het Departement van binnenlandsche zaken met elkander. Dit zoo zijnde, hoe komt het dan, dat dit Departement geregeld in geld beperkt wordt, en bijgevolg de postdienst gekortwiekt, terwijl millioenen aan de andere zijde worden verspild? Zoo als de wet en de dienst nu staan, betalen de vrije staten port of postgeld genoeg, om de uitgaven van hunne eigene brievenzakken te betalen en een goed gedeelte van die waarmede het zuiden belast is. In andere woorden, deze belasting is eene onevenredige, en daarom even zoo wel onregtvaardig als strijdig met de openbare staatsregeling.

Ons geheele postwezen vereischt eene grondige en snelle hervorming. Het is knoeijerig, kostbaar, sloffig, onveilig en onvoldoende. Het behoorde stipt, geregeld, zeker en goedkoop te zijn. Het tegenwoordige hoofd van het Postkantoor Departement heeft geen hoofd voor die plaats. Wij zijn er niet zeker van of de regte man voor die plaats nog moet gevonden worden. Maar in allen gevalle zal dat lid van het Congres zich zeer goed jegens het land verdienstelijk maken en zich aanspraak op de dankbaarheid des volks verschaffen, die eene grondige hervorming van ons postwezen zal voorstellen en ten uitvoer brengen, daarbij ingesloten de geheele afschaffing van het voorregt van vrije verzending, de instelling van eenen gelijkmatigen prijs van den penny post, en het geregelde vervoer der brievenzakken, langs den snelsten weg.

## Alphabetische Lijst van de Leden der WISCONSIN Legislatuur van 1856.

(Republikeinen in *Cursijf*, Democraten in Romein.)

SENATORS.

| Namen. | District. | Namen. | District. |
|---|---|---|---|
| *J. Q. Adams,* | 25 | *L. P. Harvey,* | 18 |
| *J. Allen Barber,* | 16 | E. B Kelsey, | 23 |
| S. W. Barnes, | 14 | *J. C. Mills,* | 12 |
| *C. Clement,* | 7 | E. O'Neill, | 6 |
| *Amasa Cobb,* | 15 | *E. Pier,* | 20 |
| *Geo. E. Dexter,* | 24 | S. L. Rose, | 22 |
| Chas. Dunn, | 13 | *C. L. Sholes,* | 8 |
| J. Fitzgerald, | 21 | P. H. Smith, | 2 |
| Ed Gernon, | 10 | *J. Sutherland,* | 17 |
| W. T. Gibson, | 19 | *D. Taylor,* | 1 |
| *H. H. Giles,* | 11 | B. S. Weil, | 4 |
| B. S. Gill, | 3 | *D. Worthington,* | |
| J. Hadley, | 5 | | |

Totaal Republikeinen 13—Democraten 12

ASSEMBLY.

| | | | |
|---|---|---|---|
| *L. Alden,* | Rock. | *W. A. Hawkins,* | Milwauk. |
| R. Aiken, | Richland | G. Hahn, | Waukesha. |
| J. Annunson, | Winnebago | *C. S. Hanley,* | Fond du Lac. |
| A. Briggs, | Crawford, &c. | P. Johnson | Kenosha. |
| A. A. Bird, | Dane. | *S. Johnson* | Waukesha. |
| B. F. Barney, | Dodge. | J. Jameson, | Iowa. |
| *C. Burchard,* | " | E. Knowlton, (Ind.) | Laf. |
| *H. L. Butterfield,* | " | J. H. Leland, | Dodge. |
| I. Brown, | Fond du Lac. | B. F[illegible]is, | Milwaukee |
| *J. T. Brown,* | Grant. | *P. Lauderdale,* | Walworth. |
| C. Beger, | Ozaukee. | *J. T. Mills,* | Grant. |
| L. Bostedo, | Outagamie, &c. | J. L. Morrison, | Jefferson. |
| *R. Brazilton,* | Sheboygan | M. Murphy, | Lafayette. |
| I. Cramond, | Calumet | A. McCormick, | Milwauk. |
| *W. M. Colladay,* | Dodge. | J. Mitchell, | " |
| L. Conner, | Dane. | *H. T. Murray,* | Rock. |
| H. Catlin, | Jefferson. | *D. K. Noyes,* | Sauk, &c. |
| W. Chappell, | La Crosse. | *F. Newell,* | Kenosha. |
| *D. D. Cameron,* | Mar. &W. | *J. Noon,* | Waukesha. |
| *W. F. Chapman,* | Milwaukee. | *G. W. Parker,* | Fond du L. |
| H. Crawford | Racine | J. T. Palmer, | Racine. |
| E. Cram, | Walworth. | *J. F. Potter,* | Walworth. |
| *W. D. Cl[illegible]es,* | Racine. | —*Reed,* | Jefferson. |
| *P. G. O'[illegible]* | Rock. | *R. T. Seymour,* | Walworth. |
| *I. Child[illegible],* | Brown &c. | R. Smith, | Iowa |
| John *Davis,* | Columbia | J. Stark, | Milwaukee. |
| *M. [illegible]rake,* | Jefferson. | Geo. P. Thompson, | Dane. |
| *[illegible] Evans,* | Rock. | *A. Taylor,* | Grant. |
| [illegible] Fletcher, | Dodge. | J. Tobin, | Milwaukee. |
| *J. Flood,* | Green. | *S. Thomas,* | Walworth. |
| T. Falvey, | Racine. | H. S. Thomas, | Marq. |
| A. W. Farr, | Walworth. | T. Tell, | Washington. |
| H. H. Gray, | Lafayette. | *L. B. Townsend,* | Winneb. |
| A. Greulich, | Milwaukee. | W. Vogenitz, | Ozaukee. |
| A. D. Gray | St. Croix. | J. Wagner, | Fond du Lac |
| *O. C. Howe,* | Columbia. | W. W. Woodman, | Jeffers. |
| A. Huntington, | Dane. | C. H. Walker, | Manitowoc. |
| T. Hayes, | Washington. | *Joseph Wood,* | Portage, &c. |
| *C. R. Head,* | Dane. | W. Wipperman, | Sheboyg. |
| Wm. Hull, | Grant. | S. Wenner, | Waukesha. |

Totaal Republikeinen 34—Democraten 47—Independent 1.

## Wisconsin Politiek.

De Wetgevende Kamers van Wisconsin zijn den 10 dezer georganiseerd en op dit oogenblik heeft Wisconsin *twee* Gouverneurs, hebbende WM. A. BARSTOW en COLES BASHFORD (welke laatste de aanspraak des eersten op het Gouverneurs-ambt voor het Hoog Geregtshof betwist) beide den verschuldigden eed afgelegd. De heer Bashford moest natuurlijk den eed af leggen, als een voorbereidende stap tot de betwisting De Senaat heeft den heer BYRON PAINE, van Milwaukie, tot Eersten klerk verkozen. Het Huis verkoos den heer HULL, van Grant County, tot Spreker, den heer ARMSTRONG, van Janesville, tot Eersten klerk, en den heer W. MOSELY, van Milwaukee, tot Sergeant at Arms.

Na deze organisatie, hetwelk vrij wat langer duurde dan dat het ons tijd nam dit ter neder te schrijven, werden de debatten, die reeds met den eersten dag der zitting geopend waren, eerst regt levendig.

Wij laten het onderstaande volgen uit de morgenzitting van den tweeden dag (10 dezer):

De heer Starks, van Milwaukee, stelde een vereenigd besluit voor tot eene commissie om zich tot "Gouverneur WM A. BARSTOW" te begeven en hem te melden, dat het Huis georganiseerd is en gereed om tot de bezigheden over te gaan. De heer J. H. Knowlton stelde als eene wijziging voor, den naam van *Coles Bashford* in plaats van dien van Barstow te stellen.

De heer Knowlton zeide, dat het Huis niet dan bij geruchte wist, wie tot Gouverneur was verkozen, en voort moest gaan met niemand te erkennen zonder beter bewijs. Hetzelfde gerucht zegt dat *twee* personen den ambtseed hebben gedaan. Dit gerucht zegt dat de heer Barstow Gouverneur is krachtens een certificaat van de State Canvassers (Staats-stemopnemers;) maar hetzelfde gerucht zegt, dat de cijfers in het kantoor van den staatsklerk van de county canvassers—en deze zijn de eenige cijfers, die door de wet worden toegestaan—den heer Bashford verkiezen, waarvan iedereen zich kan overtuigen, door de kolommen op te tellen. De verordening, en niets anders moest de Staats Canvassers besturen, anders kon elke hoop volks petities opmaken, aanvullende opgaven, en, met voorbijgaan der County Boards, dezelve hier zenden, en ik verkiezen dien zij verlangen. Zoo komt, in dit geval, eene aanvullende opgave in van Spring Creek, Polk County, met 91 stemmen meerderheid voor Barstow; aangezien er *zulk eene town niet is,* en *zulk eene stem bus* niet was—*is alles bedrog!* Als men de wet op die wijze kan overhoop werpen, kunnen wij even zoo goed op eens onder eene alleenheersching leven. Eerlijke lieden moeten zulke dingen verwerpen.

Weder komt er eene aanvulende opgave van Bridge Creek, Chippewa Co. met 76 meerderheid voor Barstow; aangezien er *zulk eene stembus niet was*—en er geen mensch in de valei dier Creek woont—is ook dit alles bedrog! Weder komt er eene aanvullende opgave uit Dunn Co, van Gilbert's Mlen, met 30 meerderheid voor Barstow, en in dit geval is de heer Gilbert, de eigenaar des "molens" gevonden. Hij is een Barstow man, en betuigt dat hij eene stembus op zijne plaats dacht open te stellen, maar bevindende, dat al zijn volk *voor Bashford zou stemmen, deed hij het niet;* en toch is hier iemands opgave.

(Men zal zien dat deze drie voel- en tastbare bedriegerijen 206 stemmen bedragen. Voeg daar het bedrog in Town 25, Range 10, van 76 stemmen bij, dat maakt 282 stemmen van die soort uit. Barstow's opgegeven meerderheid 57 zijnde, blijft er na aftrek eene meerderheid van 125 stemmen voor Bashford over. Reken hier de Mukwa canvass (stemmings uitslag) bij, en hij heeft er 252; en het zal blijken, dat er nog 500 stemmen meer zijn, die hem wettig toebehooren. Laat het volk hier acht op geven.)

De heer Knowlton zeide, dat hij de zaak door en door onderzocht had, en zich verpligt rekende duidelijk te zijn. De ordelijke opgaven verkiezen Bashford en niemand anders, en daarom stelde hij voor, om diens naam in het besluit te zetten, maar hij zou niet tegen het besluit stemmen, zelfs als zijn voorstel werd aangenomen, daar hij dacht dat de wetgeving moest verdagen tot de kwestie door de Geregtshoven was beslist. Barstow is slechts Gouverneur, zoo hij het al is, de *facto,* (met ter daad), terwijl Bashford, gelijk uit de notule kon gezien worden, Gouverneur is bei de *de facto* en *de jure* (met ter daad en van regtswege), en als er een van beiden erkend werd, moest hij het zijn. Hij (Knowlton) geloofde dat geen wetsontwerp eene wet zou worden door de onderteekening van Barstow en van daar zou alle wetgeving nutteloos zijn. Hij helderde dit punt eenigzins op, bewerende dat het ongerijmd was te veronderstellen, dat de daden van eenigen wezenlijken overweldiger dezes ambts zouden geldig zijn, slechts omdat hij een certificaat heeft van de staats canvassers.

Er volgden nu allerlei voorstellen, tot wijzigingen, beroepen, verdagingen, enz. zijnde de stemming over het algemeen eene strikt volle stemming. In de schermutseling namen de heeren Wagner, Cheeves, Potter, Hawkins, Cameron, Gray, Smith, Morrisson, en anderen, deel—zijnde het voorstel van den heer Knowlton om Bashfords naam in te voegen met 32 tegen 47 stemmen, in eene volle stemming, afgewezen, en het voorstel van den heer Stark met 40 tegen 34 stemmen aangenomen.

Gouverneur Barstow heeft Vrijdag namiddag zijne Boodschap aan de Kamers doen afkondigen en werd Zaturdag avond door ons in de Milwaukie bladen ontvangen. Zij is ongeveer zeven kolommen lang; wij zullen haar in ons volgend no. trachten te plaatsen.

HET SPOORWEG ONGELUK. — Op maandag avond, den 31 Dec., toen de expres-trein van Pittsburgh naar Cincinnati eene bogt omreed, nabij Darlington, had er eene vreesselijke botsing plaats tusschen dezen en den vrachttrein, die naar het oosten ging. De botsing was zoo plotseling, dat er geen tijd was om de "brakes" aan te wenden. De groote locomotieven vlogen op elkander aan als in eenen doodelijken strijd, en in *een* aanval hare reuzenkrachten hebbende uitgeput, zonken zij te zamen, als een gemeenschappelijke hoop van vernieling, op den weg neder. De vrachttrein had bij vergelijking weinig letsel —niet zoo echter de andere. De bagaadjewagen ging geheel door den passagierswagen, waarbij de bodem van den eersten juist over den vloer van den laatsten ging, vegende, in een oogwenk elke bank van hare plaats, en passagiers, bagaadje, kagchels en stukken hout op elkander stuwende, in eene ruimte groot genoeg voor *een* wagen. De schok werd slechts weinige seconden gevoeld, en alles was stil, uitgezonderd het hevige gesis van den wegvliegenden stoom. Bijna oogenblikkelijk werden de kreten van stervende menschen gehoord, ver boven het geraas der verbrijzelde machines uit. Drie of vier menschen lagen aan de eene zijde, in de sneeuw, sommigen met gebrokene armen, anderen met verpletterde beenen en gekneusde ligchamen, in doordringende toonen van doodsangst om hulp roepende. Juist boven het vooreinde van den tweeden passagierswagen, waar een groote hoop stukken en brokken waren bijeen geworpen, werden drie personen gezien, van welke twee met hunne beenen vastzaten, terwijl van den derden niets dan het hoofd en de hand, verpletterd en zwart van het zaamgedrongen bloed, buiten den vernielingshoop kon gezien worden. Arme kerel! De dood gaf hem geenen tijd voor doodsangst.

Nabij dezen, maar aan de andere zijde der wagens, stond een moedig man, Mathew Kolt, het eene been gebroken en zijn regterarm vast onder het zware houtwerk gekneld van den bodem des bagaadjewagens, die op het voorste gedeelte van den tweeden passagierswagen rustte. Hij uitte geenen klaagtoon, ofschoon zijn been gebroken was en zijn arm letterlijk tot gruis vermalen. Bijna een uur verliep er eer hij bevrijd kon worden, en toch toonde hij geen ongeduld en liet geen gekerm zijne lippen ontglippen. De twee anderen waren bijna even zoo moedig, verdurende hun lang vastgeklemd zitten met merkwaardige zielskracht. De beambten des treins, geholpen door eenige der passagiers, maakten bijna bovenmenschelijke inspanningen om de gewonden er uit te halen en hen op de niet gebroken wagens te leggen, maar de bouwvallen waren zoo vast te zamen geperst, dat er zekerwel een uur ver liep eer allen er waren uitgehaald. De kreten der gewonden om heelmeesters, om water, om warmte en om vrouwen en zusters, waren genoegzaam om het stoutste hart te verscheuren.

Een arme man, wiens keel of door eenen splinter of door een gebroken glas was afgesneden, werd op den vloer eens wagens gelegd, en naderhand op twee of drie banken, maar zijn lijden duurde niet lang—hij ademde ongeveer een uur lang door de snede in zijne keel, en lag toen stil —hij was dood. Uit papieren die hij bij zich had, bleek, dat hij "Samuel Johnson" heette, en van Middelton, Ohio, was.

DUBBELDE MOORD IN CONNECTICUT. — Eerst in ons laatste nommer gaven wij het berigt van eenen uit dweepzuchtigen godsdienstijver bedreven moord, en reeds weder meldt de pers eene gelijke afgrijsselijke daad van eenen door Mysticismus waanzinnig gemaakten persoon, genaamd Charles Sandford. Hij vermoordde, in eenen aanval van razernij, twee achtingswaardige burgers te Woodbridge, Enoch Sperry en Ichabod Umbrefield. De moordenaar behoorde tot dezelfde secte, namelijk de Wakemanieten, waartoe de moordenaar van Mathew behoorde.

STOUT SCHELMSTUK.—Onder dit hoofd *geeft* de St. Louis *Democrat* berigt van een voorval, dat in die stad binnen kort heeft plaats gehad, hetwelk, meenen wij, in de jaarboeken der schelmerij zijne wedergade niet heeft.—De *Democrat* zegt:

Monsieur Maurice Dejarner, kortelings in deze stad aangekomen, ging op Nieuwjaarsdag door de vierde straat, toen hij eenen vriend ontmoette, en dezen uitnoodigde met hem naar zijn hotel te gaan, en te zamen met hem op zijne kamer het middagmaal te gebruiken. In dit gesprek werd het huis en het nommer der kamer opgegeven, hetwelk door eenen derden persoon, die er bij toeval bij stond, en die, zooals later bleek, een schobbejak van de eerste soort was.

Den derden persoon, zonder twijfel op den uitkijk naar een kansje, schoot op eens een denkbeeld binnen, en hij spoedde zich om voor den Franschman en zijnen gast in het hotel te wezen, zeide tot den logementhouder dat hij de pas in dienst getreden bediende van monsieur was, en dat zijn heer daar weldra zou zijn, om het eten in zijne kamer te bestellen.

De Franschman en zijn vriend kwamen en bestelden het eten. De knecht, die hem bediende, was dezelfde persoon, die hun gesprek op de straat afluisterde. De hospes dacht natuurlijk, dat Monsieur het liefst van zijn' eigen' knecht bediend zou willen zijn; en de Monsieur was inderdaad zeer in zijn' schik, dat de hospes hem zulk eenen oplettenden bediende gegeven had.

Het maal was afgeloopen, en de wijn en een vrolijk onderhoud tusschen gastheer en gast, gingen vrijelijk voort. Plotseling, toen de knecht de tafel opruimde, struikelde hij toevallig, en de inhoud van een der schotels werd op monsieur's rok uitgestort. De ontsteltenis was groot, gelijk men denken kan, en de eigenaar van den rok liet een geheel salvo van fransche en engelsche vloeken afgaan, over de stomheid en onhandigheid zijns bediende, die zeer nederig was in zijne verontschuldigingen, en Monsieur verzekerde, dat als hij zijnen rok dadelijk uittrok, en hem er mede naar beneden liet gaan, hij dien terstond zou terugbrengen, zoo goed in orde als v..n te voren, zonder smet of blaam.

De eigenaar scheidde van zijnen rok en te gelijker tijd, betgeen hij niet bemerkte dan naderhand, ook van eene rol geld in de rokzakken, en van een of twee of andere artikelen van waarde.

De bediende was doorgegaan; de Franschman was bestolen; de kastelein stond verbluft; iedereen vloekte bij *sacre* dit en dat.

INGEKOMEN LANDVERHUIZERS IN 1855.— De volgende tabel toont het getal aan, van de in het verloopene jaar in de haven van New York aangekomen Landverhuizers:

Er kwamen van:

| | | | |
|---|---|---|---|
| Ierland | 42,932 | Portugal | 71 |
| Duitschland | 51,987 | Belgie | 1001 |
| Engeland | 12,874 | Westindien | 18 |
| Schotland | 4,224 | Nieuw Schotland | 9 |
| Walis | 1,118 | Zuid Amerika | 112 |
| Frankrijk | 4,051 | Canada | 64 |
| Spanje | 457 | China | 18 |
| Zwitserland | 3,249 | Mexico | 20 |
| Holland | 821 | Rusland | 20 |
| Noorwegen | 203 | Oostindien | 5 |
| Zweden | 304 | Turkije | 2 |
| Denemarken | 173 | Griekenland | 1 |
| Italie | 741 | | |
| | | Totaal | 124,475 |

Nemen wij nu aan, dat elk der passagiers, dooreenkander gerekend, 40 Dollars contant geld medebragt dan zijn daardoor ongeveer $4,979,000 het land ingevoerd.

## BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

SHEBOYGAN, 14 Januarij. Terwijl ze in de oostelijke en middel staten dragelijk weder en veel sneeuw hebben, hebben wij in het Westen de koudste winter die hier ooit beleefd is, met betrekkelijk weinig sneeuw. Op dit oogenblik ligt zij hier niet over vier duimen dik. Inzonderheid waren j.l. Dinsdag en Woensdag zeer koude dagen. De lucht was toen zoo fijn en snijdend, bij eenen hevigen wind, dat men zich haast niet op straat begeven durfde, wilde men geen gevaar loopen neus en ooren te bevriezen. Met velen was dit werkelijk het geval. De thermometer teekende van 25 tot 30 graden onder nul. O! welk eene koude! Wij begonnen aan verhuizen te denken, doch op andere plaatsen schijnt het niet veel beter geweest te zijn: zoo stond b.v. de thermometer te Chicago op 24 graden onder nul; te Madison 22 graden onder nul. Over den ganschen Staat, en ten zuiden van ons, in Illinois, was de koude allerbitterst. God helpe de armen in zulk weder en mogen hunne bemiddelde medemenschen dit ook doen.

— De directie van den Sheboygan en Mississippi Spoorweg heeft voor eenige dagen alhier vergadering gehouden en een voorstel van eenige spoorweg-aannemers te New York in overweging genomen, om den geprojecteerden weg tot aan het dorp Green Bush kant en klaar te bouwen. Dit voorstel werd echter door de directie verworpen, achtende zij den gevorderden prijs van $27,000 per mijl te hoog. Zij gelooft beter te zullen kunnen slagen en spoedig ook, weshalve aan den heer J. F. KIRKLAND is opgedragen het plan door een ander voorstel te verwezenlijken.

Intusschen zitten de burgers dezer stad niet stil. De spoorweg *moet* en *zal* er komen, en om hiertoe te eer en zekerder te geraken, is er eene inteekeningslijst voor $100,000 in omloop, op welke Zaturdag reeds voor ruim $60,000 was ingeschreven. Daarenboven zal er den 30 dezer eene afstemming plaats hebben (zie aankondiging onder de advertentien) om andermaal eene leening van $100,000 op het crediet der stad te sluiten.

— Op zekeren avond van gepasseerde week is de woning van ANDREW WADE, nabij Green Bush, met den ganschen inboedel eene prooi der vlammen geworden. De man had weinige minuten te voren met zijne huisgenooten het huis verlaten, om den avond in het dorp door te brengen, toen de brand ontdekt werd. Het verlies bedraagt omtrent $800, waarvan voor $400 verzekerd is.

— Wij vernemen uit de New Yorker dagbladen, dat de New Engeland Staten, New York en de overige aan den Atlantischen Oceaan grenzende staten, op Zaturdag den 5 dezer door eenen sneeuwstorm bezocht werden, wiens wederga men niet in de jaarboeken opgeteekend vinden kan.

De sneeuw viel tot eene hoogte van twee voeten of meer, en in vele plaatsen was de sneeuw tot zes en acht voeten opgehoopt. De stad New York lag—zegt de N. Y. *Tribune*—letterlijk onder de sneeuw begraven, en het verdschte den ganschen Zondag om voetpaden door de straten te graven, tot een kostenbedrag van $50,000. [New York heeft 500 *mijlen* straten.] De spoorwegen waren in alle rigtingen voor twee of drie dagen geblokkeerd en alle verkeer stond stil.

GALVESTON, 20 Dec. Het Tremonthuis was in de vorige week het tooneel van een voorval, dat voor menigen romanschrijver een zeer roerend hoofdstuk zou opleveren. Eene dame uit den Staat Maine (alwaar de vrouwen regten en de drank wet, de vrije liefde en de slavernijafschaffing kapitaal maken,) kwam met de stoomboot van New Orleans in onze anders zoo prozaische stad aan, om, niet baren door eenen priester echtelijk aan haar verbonden man, maar door de "hartstogtelijke aantrekkingskracht" aan haar gehoeiden op te zoeken. Het geld der dame had helaas! nog grootere aantrekkingskracht op hem uitgeoefend dan hare bekoorlijkheden, zoodat, nadat hij zich dit had toegeeigend, hij haar verliet, alhier in een zeilschip aankwam en vastelijk hoopte, dat hij zijne schoone voor altijd ontloopen was.—Men kan zich daarom gemakkelijk zijnen schrik, zijne verrassing verbeelden, toen, bij zijne intrede in het Tremonthuis, deze hem te gemoet trad en wel niet als eene hem vergevende geliefde, maar als eene wreekende furie, die, met het geladen pistool op zijne borst, voldoening van hem eischte. Deze is haar dan ook door den bijstand des daarbij geroepen vrederegters, die den huwelijksband met hulp der wettige vormen op nieuw zamen knoopte, geworden, welken band de schoone, sedert de vlugt haars geliefden meer sterkte toevertrouwde, dan de aantrekkingskracht der vrije liefde. De tijd moet leeren, of zij gelijk heeft.

PORTAGE CITY, 1 Jan. Er had hier gisteren eene stemming plaats, om het credict van onze stad ten bedrage van $ 75.000, aan de Madison Portage City en Lake Superior Spoorweg te leenen. De leening werd met eenparige stemmen toegestaan.

GREEN BAY, 3 Jan. Eene partij van ongeveer vijftig Belgen kwamen verleden Vrijdag avond in deze stad aan, over Chicago en Milwaukee. Zij zijn voornemens zich in het oosten dezer county neder te zetten, en allen schijnen overvloedig voorzien te zijn van het *noodige,* om landhoeven te koopen en te verbeteren. Zij berigten dat ongeveer 2000 meer weldra van het oude vaderland naar hier zullen vertrekken, en hier verwacht kunnen worden, zoodra de scheepvaart in het voorjaar open is.

SYRACUSE, 5 Jan. Het blok van Weiting, waard $190,000, verzekerd voor $60,000, is heden met deszelfs winkels en kantoren afgebrand; het daar aangrenzende Granieten gebouw, verzekerd voor $100,000 werd insgelijks bijna eene prooi der vlammen en met hetzelve werden andere gebouwen beschadigd, wier verlies bij de $150,000 bedraagt.

WASHINGTON, 8 Jan. De vertrouwenswaardigste berigten verkregen wij van lieden, die invloedrijke plaatsen in Mexico bekleeden, volgens welke Generaal *Almonte* aan de spits der regering zou worden geroepen; men houdt hem voor eenen man van groote ervaring, en behoudende gezindheid, die met de laatste revolutionaire bewegingen niets heeft te maken gehad, die de werkingen der republikeinsche instellingen uit ondervinding kent, welke bij gedurende zijn oponthoud in dezen staat heeft opgezameld, en die op verscheidene tijden van zijn invloed partij trekt, om in Mexico een aan den onzen meer gelijken regeringsvorm in te voeren. Derhalve wil men hem eene standplaats geven, waarop hij voor Mexico zoo mogelijk duurzamen vrede en vastheid beoogen kan, en dit zou daardoor geschieden, dat men hem op eens in het hof van St. James voert. Hij zal, naar men verneemt, naar Mexico gaan en zich aldaar zijne vrienden ter beschikking stellen. Mogt hij eens aan het hoofd der regering worden geroepen en zijn voorgesteld doel kunnen bereiken, dan kan het gevolg daarvan op onze burgers slechts weldadige uitwerkingen hebben.

KENOSHA, 7 Jan. De passagierstrein op den meerkustspoorweg, dezen morgen naar het zuiden rijdende, liep bij het kruisen van den planken weg in deze stad, tegen een geladen wagen. Een der paarden is erg bezeerd, en kan niet in het leven blijven, en de wagen is verbrijzeld. De man die dreef, ofschoon verscheidene roeden wijd geworpen wordende, schijnt geen erg letsel bekomen te hebben. Elke poging werd aangewend om den trein tegen te houden door de *brekers,* maar de botsing kon niet worden afgewend. Na het ongeluk, ging de trein voort als of er niets gebeurd was.

APPLETON, Wis. 5 Jan. Toen de heer Nelson Phelps, van de firma Tibbits en Phelps, verleden Vrijdag morgen op de brug over de Fox-rivier stond, en dezelve onderzocht, om voorbehoedmiddelen te maken tegen de vernieling, met welke dezelve door hoogwater en ijsgang bedreigd werd, glipte hij uit en storte in de rivier. Hij werd met onbegrijpelijke snelheid over rotsen en ijs den stroom afgesleurd en zonk spoedig onder, om niet meer gezien te worden. Dit plotselijk en ijsselijk ongeval verspreidde eene treurigheid door ons dorp, die nog niet verdwenen is. De heer Phelps heeft familie betrekkingen van de achtingswaardigste soort, en had gedurende zijn oponthoud in deze plaats de achting en het vertrouwen der geheele gemeente verworven. Zijn lijk is tot heden nog niet gevonden.—*Appleton Crescent*

MENASHA, 4 Jan. Wij hooren met droefheid dat de vijfjarige zoon van den heer Raught alhier, voor weinige dagen eenen ijzingwekkenden en smartelijken dood heeft gevonden. Toen hij bij de kagchel speelde, waarop water stond te koken, stiet hij tegen den ketel en brandde zich op eene verschrikkelijke wijze. Hij leefde nog een uur lang, waarop hem de dood van zijne martelingen bevrijdde.—*Men. Advocate.*

WASHINGTON, 6 Jan. *William M. Harding,* een lid van de wetgevende kamer van Virginia, stierf verleden Zaturdag door eene gift morphine, welke hij bij vergissing innam.

CINCINNATI, 5 Jan. Negen personen, alle Ieren, werden gisteren avond door den Ver. Staten Marshall gearresteerd, op beschuldiging van de onzijdigheidswetten geschonden te hebben, werden heden morgen ieder onder duizend dollars borgtogt gesteld voor hunne verschijning op Maandag na den middag. Het is op vermoeden, dat zij in overeenstemming handelen met partijen te New York en elders die eene landing in Ierland beoogen.

NEW YORK, 8 Jan. In Nicaragua is een algemeene opstand der burgers tegen *Walker.* De voornaamste personen hebben zich bij de oppositie gevoegd, onder dezelve is een zoon. *Rivas* zelf is wel deugdelijk een krijgsgevangene in Walker's handen. De spoedige nederlaag van WALKER schijnt het waarschijnlijke of zekere gevolg dezer nieuwe beweging te zullen zijn.

— 9 Januarij. Een troep filibusters wordt heimelijk in de town Bergen, New Jersey, georganiseerd. Dezelve heeft reeds eene aanmerkelijke magt verkregen, en is bestemd om zich bij de strijdkrachten van WALKER te voegen. Zij werd door personen te New York opgerigt. Het is waarschijnlijk, dat deze partij weldra van Bergen Point in eenen schoener zal vertrekken, en, in de lagere N. Y. Baai, aan boord van eene stoomboot of een zeilschip, tegelijk met uitrusting en ammunitie, gebragt worden.

— 10 Jan. Verscheidene ontvangers op de verschillende spoorwegen, waren gisteren morgen bijna dood gevroren. De oostelijke Rivier was met drijfijs opgevuld en de scheepvaart was grootelijks belemmerd.

ALBANY, 9 Jan. De spoortrein van half twee na den middag van Poughkepsie reed hier een uur na tijds af, en de Poughkepsie-trein van 2 uur 45 min, slechts 15 of 20 minuten daarna. De eerste geraakte drie mijlen ten achter door eene brug, die gevaarlijk was, over te gaan, en voor zij er over was reed de ander tegen hem aan, verbrijzelende twee wagens, doodende vier of vijf personen, en een twintig meer of min bezeerende, waarvan verscheidene waarschijnlijk niet zullen opkomen.

goed geluk gehad, want niet zelden gebeurt het, dat heen en weder zwervende Indianen zelfs grootere scharen dan de onze overvallen." "Wij zouden ons verdedigd hebben," zeide Berthold, terwijl hij de stalen loop eens pistools uit zijnen gordel te voorschijn bragt. "Praalhans!" riep Wilhelm, "ik wed dat gij de eerste zoudt geweest zijn, die de vlugt genomen had." "Wij hadden ons voorzeker allen verdedigd," zeide Ulrich lagchend, "want in zulke gevallen is vlugt gevaarlijker dan tegenstand." Terwijl zij zoo spraken, zagen zij in de verte, aan den anderen oever der beek, twee gestalten van achter eenen heuvel te voorschijn komen. Op eene onafzienbare vlakte, waar het gezigt door niets verbinderd wordt, vat het oog spoedig voorwerpen, die in naauwelijks zigtbare grootte verwijderd zijn. Zoo kwam het ook, dat de reizigers de twee gestalten reeds zagen, toen zij met het bloote oog nog niet te onderscheiden waren. De snelheid, waarmede zij naderden en al grooter werden, deed vermoeden, dat zij te paard waren. "Het zijn twee ruiters," zeide Ulrich, wiens oog als het scherpste bekend was. "Dan zijn het Indianen," riep Berthold, die snel opstond. "Praalhans!" riep Wilhelm die bedaard bleef liggen. "Onderdruk uwen opwellenden moed," zeide Ulrich spottende tot Berthold, "wanneer mijn oog mij niet bedriegt, dan is eene der gestalten eene vrouw." "Dan is zij de dochter des boers, die ons gisteren herbergde," meende Wilhelm. "Hij zeide immers, dat wij haar waarschijnlijk ontmoeten zouden." "Zoo zal het zijn," zeide Ulrich, "en de andere ruiter is voorzeker haar begeleider. Overigens komt ons deze ontmoeting zeer gelegen, want ik moet bekennen, dat ik er eenigzins mede verlegen zat, welke rigting wij verder zullen inslaan. Wanneer ik regt zie, dan verdeelen zich aan den oever de wagensporen, en voeren naar verschillende rigtingen." "Het beste is," zeide Berthold, die intusschen zijne gemakkelijke plaats weder ingenomen had, "dat wij wachten tot dat zij hier zijn, want zij schijnen juist hierhenen te komen." Dit was ook werkelijk het geval, en, gedurende dit gesprek, waren de beide rijdenden, van welke men eene zeer duidelijk als eene vrouw konde herkennen, tamelijk nader gekomen. Zij reden juist op de reizigers aan, waarschijnlijk omdat de beek, ter plaatse waar deze zich gelegerd hadden, het gemakkelijkst te doorwaden was. Aan den rand des waters gekomen, reed de man zonder om te zien in hetzelve, terwijl de vrouw eenigzins dralende achterbleef. Doch snel moed vattende, gaf zij haar paard eenen ligten slag, en volgde schrede voor schrede haren begeleider. Ulrich, die iedere beweging gadesloeg, vond het gedrag des mans jegens de vrouw zonderling en scheen lust te hebben om in het water te rijden, en het paard der vrouw over te voeren. Doch als vreemdeling zou dit niet welgevoegelijk geweest zijn. Intusschen hadden beiden het midden des vloeds bereikt. Zonder eenen blik om zich te werpen spoorde de man zijn dier aan, strevende den oever te bereiken. De vrouw echter, die een beter en sterker paard bereed, dat door den sterken stroom in het midden onrustig werd, hield stil en zag angstig om zich heen. Nu kon Ulrich het niet langer uithouden; hij sprong op zijn in de nabijheid grazend paard, en was spoedig aan de zijde der rijdster. De teugel haars paards te vatten en het langzaam, doch zeker en bedachtzaam aan den oever te voeren, was het werk eener minuut. Toen zij waren overgekomen, kwam haar begelijder met een eenigzins ernstig gezigt naar hen toe, en sprak lagchend, half naar Ulrich en half naar de vrouw gewend: "De beek is zoo smal en ondiep, dat jufvrouw Agatha wel den weg er door zoude gevonden hebben." "Gewis," zeide Ulrich op verachtelijken toon: "wanneer gij zoo beleefd waart geweest aan hare zijde te blijven." "Mijn neef is een weinig boos op mij," zeide het meisje, "en derhalve was hij mij niet behulpzaam." "Dat vind ik onverstandig," dacht Ulrich, en nu eerst wierp hij eenen blik op den persoon, dien hij door het water gevoerd had. Hij had nimmer zulk een innemend gelaat gezien. De roode, hoewel van de hitte en het rijden gloeijende wangen, de blaauwe oogen, die schalkachtig fonkelden, het rijke blonde haar, dat als een gouden raam het welgevormde hoofd omsloot, deden Ulrichs oogen met welgevallen op haar rusten. De breede strohoed, die met blaauw lint en bonte veldbloemen versierd was; het eenvoudige kleed, dat haar bedekte; de ongedwongenheid, waarmede zij in den zadel zat, droegen niet weinig er toe bij, om het aangename harer verschijning te vergrooten. Ulrich sloeg, nadat hij haar eenige oogenblikken beschouwd had, getroffen den blik neder, en moest zich eerst bezinnen, voor hij zeggen konde: "Bedrieg ik mij, wanneer ik geloof de dochter van Florian Werner voor mij te zien?" "Gewis niet," zeide het meisje, "want ik ben Werners dochter en het zal mij aangenaam zijn van u te hooren, hoe het mijnen vader gaat. Ik ben reeds zes dagen van hem verwijderd geweest, en verlang zeer hem weder te zien." "Zijt gerust," sprak Ulrich, "hij is gezond en verwacht u heden." "Gij hebt hem alzoo binnen kort gezien?" "Heden vroeg heb ik hem de hand ten afscheid gedrukt. Doch gij en uw neef schijnen vermoeid van de reis. Rust met ons op gindsche schaduwrijke plaats; ik was gisteren de gast uws vaders, wees gij heden de mijne. Zonder zich lang te bezinnen, sprong Agatha uit den zadel en haar neef, wien dit gezelschap in het geheel niet beviel, was genoodzaakt haar voorbeeld te volgen. Het meisje nam zonder pligtplegingen een stuk hard brood, en een deel des gebraden vogels, die haar Ulrich aangeboden had en beide gebruikte zij met goeden eetlust. De neef daarentegen haalde uit zijnen reiszak eene veldflesch, een stuk spek en wit brood en hield eenen afzonderlijken maaltijd. Ulrich scheen dit niet te bemerken, doch Berthold zag hem van ter zijde aan. "Gij houdt u zeker voor te goed, om met ons van hetzelfde brood te eten?" vraagde hij met geene zeer vriendelijke stem. "Zoo lang ik mijne handen roeren kan, eet ik niet gaarne vreemdenbrood," was het antwoord. "Dan verwonder ik mij, dat gij u verzadigen kunt," zeide Berthold droogjes, terwijl hij zijn pijpje aanstak. De neef wierp hem eenen dreigenden blik toe; doch hij beet slechts op zijne lippen en antwoordde niet. Ulrich die naast Agatha zat, had nog den moed haar aan te zien, noch vele woorden met haar te spreken. Van den eersten oogenblik dat hij haar gezien had, had een zonderling gevoel zich van hem meester gemaakt, dat zijne gedachten verwarde, hem den moed benam, zoowel als den lust tot spreken. Het meisje daarentegen had hare ongedwongenheid behouden en terwijl zij at, menigen half verholen blik op het innemend gelaat Ulrich's geworpen. De neef die haar oplettend gadesloeg, zag in geenen deele vriendelijk, toen hij dit bemerkte. "Gij behoort wel tot de vrienden mijns vaders," zeide Agatha, "het woord nemende, nadat zij met het eenvoudige maal gereed was. "Ik zoude trotsch zijn," zeide Ulrich, "hem vriend te kunnen noemen; doch ik zag hem gisteren voor het eerst." "Dan zijt gij toch voorzeker een onzer naburen?" "Ik zal daartoe behooren, doch heden ben ik nog een reiziger zonder vaste woonplaats. Ik hoop echter van daag nog het huis mijns nabestaanden te bereiken, en dan ben en blijf ik in de nabuurschap." "Welligt ken ik uwe bloedverwanten, waar wonen en hoe heten zij?" "Ik heb eenen oom die in Freiburg woont." "Zijn naam?" "Hans Greiner." Als van eene slang gebeten, sprong de neef op en staarde Ulrich aan. Ook Agatha's wangen kleurden en in hare blikken zag men mistrouwen en vrees. "Hans Greiner is uw oom," zeide zij, "en weet gij ook, dat deze een woedende vijand mijns vaders is?" "Zoo verhaalde mij tot mijn innig leedwezen uw vader gisteren avond," antwoordde Ulrich, "doch daarin zie ik geenen grond, dat gij mij met zulk eenen blik aanstaart, en noch minder reden," voegde hij, zich tot den neef wendende, er bij, "om mij zulk eenen dreigenden blik toe te werpen." "De vijanden mijns neefs Florian's zijn ook de mijnen," riep de jonge man met ruwe, uitdagende stem. "Dit zou regt zijn, als ik de vijand uws neefs was; doch ik kan u verzekeren, dat ik hem genegen ben en hoogacht." "Uitvlugten," mompelde de andere, terwijl hij zijne sterke vuist balde. "Wees toch verstandig, Claus," zeide Agatha, terwijl zij haren strijdzuchtigen neef eenen ontevreden, gebiedenden blik toewierp; als de vreemdeling de vijand mijns vaders niet is, waarom dreigt gij hem dan?" "Hij is de neef zijns ooms," bromde Claus eenigzins bedaarder. "Ga, schaam u zoo bevooroordeeld te zijn, en gij," zeide zij zich tot Ulrich wendende, "verschoon het mistrouwen, dat ik openbaarde, en waarvan ik reeds nu berouw heb." Met deze woorden reikte zij Ulrich de hand, die dezelve hartelijk drukte. "Ik zag uwen vader," hernam Ulrich, "gisteren voor het eerst, en werd door zijn gastvrij, trouwhartig en echt rondborstig gedrag, geheel voor hem ingenomen. Hoe verwonderde ik mij, toen hij mij verhaalde, dat mijn oom, die ik sedert vijf jaren niet gezien heb, hem vijandig gezind is. Ik ken het halstarige karakter mijns ooms, en ik kan niet belooven, dat ik hem van meening zal doen veranderen; doch ik waag het te verzekeren, dat ik steeds de vriend uws vaders, en, als gij mijne aanbieding aanneemt, ook uw vriend zijn zal." Het meisje sloeg getroffen de oogen neder, en scheen te bedenken, of zij de uitgestrekte hand van Ulrich nemen zoude of niet; doch snel hare bedenkelijkheid verwerpende, zeide zij: "Daar gij de vriend mijns vaders zijt, zoo wees ook de mijne. Wilt gij echter mijnen altoosdurenden dank verdienen, zoo maakt dat uw oom en mijn vader elkander verzoend de hand reiken, zoo als wij nu doen." Als mijn vaste wil hiertoe genoeg was, dan zoude het spoedig gebeuren; doch ik ken de stijfhoofdigheid mijns ooms en kan daarom slechts weinig hopen." "Nu zoo zijn wij ten minste trouwe en vaste vrienden," sprak Agatha. "Reik mijnen neef de hand; Claus sla toe!" Deze voldeed hieraan en greep Ulrich's hand met hartelijken druk. Intusschen was er meer tijd verloopen, dan de reizenden bij den aanvang voornemens waren te rusten, en Ulrich gaf zijne gezellen te kennen, dat men opbreken moest. Terwijl de gereedschappen in den wagen gepakt en de ossen voorgespannen werden, zat Ulrich zwijgend naast het meisje, alsof het hem zwaar viel van haar te scheiden. "Gaat gij reeds weg?" vraagde zij, nadat zij met vragenden blik de bewegingen zijner gezellen gadegeslagen had. "De zon staat hoog," zeide Ulrich, "en wij moeten ons haasten, als wij heden Freiburg nog bereiken willen." "Gij hebt nog wel twintig mijlen te maken," zeide Claus, "voor dat gij tot het doel uwer reize komt." "En welke rigting moeten wij nemen als wij aan den anderen oever zijn? Gij schijnt den weg te kennen." "Ik ben ook dikwijls genoeg te Freiburg geweest," zeide de neef. "Als gij het water doorwaad hebt, begeef u dan noordwaarts, tot dat gij weder aan den oever der beek komt, die hier eene beduidende kromming maakt; volg dan echter altijd de rigting des waters, want aan den rand van hetzelve is Freiburg gelegen." "Aan den rand dezer beek!" riep Ulrich, "en mijn oom schreef mij, dat Freiburg aan de monding eener schoone rivier ligt." "Deze kleine, onbeduidende beek is bij Freiburg ook reeds eene aanmerkelijke rivier. Zij maakt, zoo als ik u reeds zeide, beduidende omwegen, en neemt alle bronnen en beken in zich op, die in dit oord ontspringen."

Middelerwijl was alles tot de voortzetting der reis in gereedheid; Ulrich legde de linkerhand op de manen zijns paards en reikte Agatha de regter ten afscheid.

"Groet uwen vader," sprak hij "en herinner u dikwerf den reiziger, dien gij omdoolende op de prairie hebt aangetroffen." "En denk ook dikwijls aan haar," antwoordde Agatha, "wier paard gij door het water geleid en met wie gij uwen maaltijd gedeeld hebt." "Zeg uwen vader," zeide Ulrich verder, "dat hij aan mij eenen vriend heeft, eenen vriend voor altijd." Met deze woorden sprong hij in den zadel. *Wordt vervolgd.*

## GEMENGDE BERIGTEN.

De Chicago *Democrat* zegt, dat een krankzinnige, genaamd Peter Frenegs, verleden Woensdag in die stad aankwam, en zich als de zaligmaker der wereld voorstelde, zijnde zijne zending in het bijzonder om *Chicago* te behouden!—*Brigham Young*, de Mormonen vorst, merkte in eene zijner laatste leerredenen aan, dat de Mormonen sterk genoeg waren, om des noods de magt der Ver. Staten het hoofd te bieden.—Een passagiertrein, die den 1 Jan. te Chicago aankwam, was drie da en onder weg geweest, om van St. Louis over Alton in die stad te komen. Dat heet per slakken post gereden.—De oude vrijster Jenny Campbell, oud honderd en vijftien jaar, is den 6 dezer, in Orange County, overleden. Het werd hoog tijd ook.—Preston en Co. in de Clark straat te Chicago hebben den 1 dezer geweigerd, de noten der Merchants en Mechanics Bank of Dalton, Georgia, die door hen uitgegeven werden, in te lossen.—De Mormonen maken buiten fondsen, en hunne vrouwen loopen weg, als zij er maar gelegenheid toe kunnen vinden, zoodat het schijnt dat de misdrijven en plannen van de Zout Meer broederschap ten einde loopen.—Wissels op Brigham Young, ten bedrage van 50,000, blijven onbetaald. Kon hij zijne drie en tachtig vrouwen maar tot geld maken.—Er zijn nieuwe valsche vijf dollar noten op de staatsbank van Indiana, nieuwe plaat, uitgekomen. Men zegt dat zij goed zijn uitgevoerd.—De machinist, die het opzigt had over de locomotief, tijdens het ongeluk op den Burlington Spoorweg, is onder verhoor wegens manslag, te Mount Holly, N. J.—Nabij het hoofd van Pilot Creek Ditch, in California, is een buitengewone beer gevangen, die volkomen wit was, behalve de pooten, die alle vier zwart waren. Hij was zeer woest.—Men schat, dat Buffalo over vijf jaren 100,000 inwoners zal bevatten.—De Milwaukee en Mississippi Spoorweg compagnie heeft met den heer Leonard, eigenaar van de Fulton rijtuig-fabriek te Sandusky, Ohio, een contract gemaakt, om haar voor den 18 Nov. 250 geslotene vrachtwagens te leveren.—De redacteur van de New York *Mirror* heeft eene borstspeld gezien van eenen opaal, met eenen kring van diamanten omzet, welke tusschen de vier en vijf duizend dollars kost, en tot een kersgeschenk aan eene dame is gegeven.—Toen gouverneur Shannon aan Dr. Robinson vraagde, wat de vrijen staatsmannen zouden doen, als hun bevolen werd de wapenen neder te leggen? antwoordde de doctor: "Wel, ik zou als eene schikking voorstellen——*houdt de buksen en geeft hun de lading*."—Het *Journal* zegt, dat de hoofdplaats onzes staats begeerig is naar den naam en het charter eener stad, en dat het Board of Trustees ten dien einde de voorloopige stappen doet.—De Syracuse *Chronicle* zegt, dat er *twee honderd* gevlugte slaven in het vorige jaar door die stad kwamen, en dertien in de laatste twaalf dagen.—Men behoeft tegenwoordig tusschen Milwaukee en Fond du Lac slechts negen mijlen per postwagen te reizen—de rest van den weg is spoorweg.—Van Diemens Land bestaat niet meer, de koningin heeft in een verzoekschrift der kolonie bewilligd, om den naam in "*Tasmania*" te veranderen.—In Milwaukee county zijn in het vorige jaar drie moorden gepleegd, namelijk: aan John L. Prevo, Herman C. Adams, en nu onlangs aan John Singer.—Nicaragua telt 250,000 inwoners, 15,000 negers, 80,000 Indianen, en 130,000 van gemengde rassen. De hoofdbezigheid der bevolking bestond tot op heden in landbouw en —— omwentelingen.—Lake Superior heeft in 1855 opgebragt negen millioen, vijf honderd een en tachtig duizend pond koper, volgens den tegenwoordigen prijs waard een millioen, zes maal honderd duizend dollars.—Het bedrag van het goud, dat op den 1 Jan. 1856 in de Ver. S. in omloop was, wordt geschat op twee honderd millioen dollars.—Men verwacht dat binnen dertig dagen de spoorwagens van Milwaukee naar Fond du Lac onafgebroken zullen doorrijden.—Senator Hale vatte den President den derden dezer zonder handschoenen aan, en niet een Senator sprak een woord ter zijner verdediging.—De gouden congressionele medaille voor commodore Ingraham is vier en een zestiende duim in doorsnede, en de grootste die ooit in de Ver. Staten geslagen is. De innerlijke waarde er van is $600.—Alleen in de derde ward van Milwaukee zijn dertig arme bedeelde huisgezinnen.—De Cincinnati *Sun* zegt, dat er zulk eene schorsing is van bezigheden in die stad, dat er gedurende dezen winter, tien duizend aanvragen zijn geweest om onderstand uit de publieke liefdadigheids-fondsen.—Volgens de volledige opgave van den Secretaris van Staat bedraagt de bevolking van Illinois een millioen drie maal honderd duizend tweehonderd een en vijftig zielen.



## BELGIE.

Brussel, 1 Dec. Belgie, ofschoon geene kolonien hebbende, heeft behalve eene stoombootlinie tusschen Antwerpen en New York en Rio Janeiro, thans ook eene geregelde stoombootdienst naar het Oosten vastgesteld. Deze booten zullen Southampton, Gibraltar, Genua, Cagliari, Messina, Malta, Beyruth, Smirna, Sira en Alexandrie aandoen. De dienst zal door 3 à 4 stoombooten worden gedaan. Daar uit Antwerpen in 1853 148 vaartuigen naar de Middellandsche en Zwarte zeeën zijn vertrokken, heeft men begrepen, dat eene geregelde stoombootdienst naar die streken noodzakelijk werd. De staat levert aan deze nieuwe dienst *f* 160,000 aan subsidie voor de eerste jaren.

Wanneer—zoo vraagt de *Utr. Ct.*—zal Nederland eene eigene stoombootlinie naar zijne belangrijke Oost-Indische kolonien hebben!

## MARKTPRIJZEN.

Sheboygan, Wis., den 14den Januarij 1856.

| | | |
|---|---|---|
| Meel, Tarwe, ℔ zak. | $3,25, $3,50. @ | 3,75 |
| Meel, Rogge, „ | 3,00 @ | 0,00 |
| Meel, Boekweit, per 100 lbs. | | – 3,50 |
| Blanke Winter Tarwe, ℔ bushel, | 1,40 @ | 1,50 |
| Roode winter Tarwe " " | 1,30 @ | 1,40 |
| Club Tarwe, ℔ bushel. | 1,28 @ | 1,35 |
| Zomer Tarwe, | 1,20 @ | 1,25 |
| Rogge, | 80 @ | 85 |
| Garst, | 1,00 @ | 1,15 |
| Haver, | 0,40 @ | 42 |
| Ind. Koren, | 70 @ | — |
| Witte Boonen, | 1,25 @ | 1,50 |
| Erwten, | 0,75 @ | 0,00 |
| Aardappelen, | 40 @ | 0,00 |
| Vleesch, ℔ 100 lbs. | 6,50 @ | 7,50 |
| Spek, | 7,50 @ | 8,00 |
| Boter, ℔ lb. | 16 @ | 20 c |
| Reuzel, | — @ | 12 c |
| Kaas | 10 @ | 15 c |
| Eijeren, ℔ dozijn | 18 @ | 20 c |
| Droogé Appels, ℔ bushel | 2,25 @ | — |
| Groene Appels, ℔ barrel | 3,25 @ | 0,00 |
| Spek (mess) ℔ barrel | 16,00 @ | — |
| Zout, ℔ barrel | 2,50 @ | 10,00 |
| Wit Visch, ℔ barrel, | 8,00 – | 10,00 |
| Whiskey, per gallon | | – 0,38 |
| Timmerhout, per M. | 6,00 @ | 12,00 |
| Shingles, ℔ M. | — @ | 0,00 |
| Hout, per cord, | 1,75 @ | 2,00 |
| Hooi, ℔ ton | 18 @ | 20 |

## CORRESPONDENTIE.

Wanneer A. K. te Williamson, N. Y., ons $1 stuurt, dan zullen wij hem volgaarne den Nieuwsbode een jaar zenden.

— De drie personen te Chicago, Kalamazoo en St. Louis, worden nogmaals dringend verzocht hun verschuldigde aantezuiveren, en indien zij ons herhaald schrijven niet spoedig beantwoorden, noch deze week begrijpen, dan zullen zij ons noodzaken de volgende maal zoo *duidelijk* te spreken, dat iedereen het verstaan kan.

# Advertentien.



### BEKENDMAKING.

Er wordt hiermede bekend gemaakt, dat de Stedelijke raad der stad Sheboygan, eene Stemming heeft uitgeschreven, welke op den 30 Januarij dezes jaars, in gezegde stad zal plaats hebben, tengevolge van en in overeenstemming met de 7de Sectie eener wet, genaamd: „Eene wet, welke de stad *Sheboygan* magtigt, om tot het aanleggen van zekeren Spoorweg bij te dragen, goedgekeurd op den 17 Januarij 1854."

Gezegde stemming zal in de *eerste* ward in het huis van JOHN SCHUBERT, en in de *tweede* ward in het NATIONAL HOTEL plaats hebben.

A. MARSCHNER.
12 Januarij 1856. *Stads Klerk.*

### EENE WET,

Aan de stad Sheboygan autorisatie verleenende, ter gemoetkoming in den aanleg van eenen Spoorweg.

*Het volk van den Staat Wisconsin, in den Senaat en de Assembly vertegenwoordigd, besluit als volgt:*

Sectie 1. Asahel P. Lyman, John S. Harvey, William W. King, Henry Otten en Thomas Feagan worden hierbij tot een Bestuur van Commissarissen benoemd, ten einde behulpzaam te zijn in het aanleggen van eenen Spoorweg, geautoriseerd zijnde te worden aangelegd van de Stad Sheboygan westwaarts, over Fond du Lac, naar de Mississippi rivier.

Sectie 2. Gemelde Commissarissen zullen, voor de verrigting van andere zaken, uit hun getal eenen President en eenen Schatmeester verkiezen, benevens eenen Secretaris aanstellen. De President zal, tegenwoordig zijnde, bij alle vergaderingen des Bestuurs ter verhandeling van zaken voorzitten; en de Secretaris zal aanteekening houden van alle verrigtingen van genoemd bestuur. Alle vergaderingen van gemelde Commissarissen zullen te Sheboygan op zoodanige plaats en tijd gehouden worden, als door eene meerderheid hunner zal bepaald worden.

Sectie 3. Gemelde Commissarissen worden hierbij geautoriseerd een honderd duizend dollars te leenen op het crediet der stad Sheboygan voor den tijd van twintig jaren of minder, in zoodanige sommen als zij goedvinden mogen, tegen eene jaarlijksche rente van niet meer dan tien percent, jaarlijks te betalen in de stad Nieuw York, met het doeleinde om dezelve te vestigen in het kapitaal eener Spoorweg compagnie, geautoriseerd om eenen spoorweg aan te leggen van de stad Sheboygan westwaarts over Fond du Lac, naar de Mississippi rivier, en daarvoor bonds (obligatien) der stad Sheboygan uitgeven, als hierna omschreven, en in geval gemelde somme gelds, of eenig deel daarvan, niet derwijze zal geleend worden, voor zoo vele aandeelen van gemeld kapitaal van genoemde spoorweg compagnie in te schrijven, dat derzelver bedrag op *pari* berekend, gelijk zal staan met een honderd duizend dollars, en dezelve met bonds van meergemelde stad te betalen, betaalbaar als boven omschreven. In plaats van voormelde som, of eenig gedeelte daarvan in het kapitaal van genoemde spoorweg compagnie te vestigen, wordt genoemd Bestuur van Commissarissen hierbij geautoriseerd, het crediet van gemelde stad aan gemelde Compagnie te leenen, ten bedrage van een honderd duizend dollars, voor een tijdvak van niet langer dan twintig jaren en tegen eene rente van niet meer dan tien per cent 's jaars, en de overdraagbare bonds van gemelde compagnie te ontvangen, tot waarborg van gemelde stad en zoodanige andere waarborg, als door gemeld Bestuur van Commissarissen overeengekomen en goedgekeurd zal worden.

Sec. 4. De aandeelen in gemelde Spoorweg compagnie, of de bonds en andere waarborgen van gemelde compagnie, aldus door genoemde stad genomen en al de dividenten en interesten uit dezelve ontstaande, worden hierbij bestemd ter betaling des kapitaals en interest van gemelde stedelijke bonds. Onder beding echter, dat het Bestuur van Commissarissen zoodanige aandeelen in 't kapitaal of zoodanige bonds en andere waarborgen van gemelde compagnie mag verkoopen, doch de opbrengsten daarvan en den interest zullen nogthans bestemd zijn om den interest en het kapitaal van gemelde stedelijke bonds te betalen.

Sec. 5. De stedelijke raad der stad Sheboygan zal jaarlijks eene belasting op al den belastbaren eigendom van gemelde stad heffen, toereikende om den interest van zoodanige bonds te betalen, na aftrek der dividenden door gemelde stad op gemelde kapitaalsaandeelen, of den interest op gemelde bonds van gemelde compagnie ontvangen, en ten jare dat de vervaldag van gemelde bonds zal verschenen zijn, zal de stedelijke raad eene belasting, als voren vermeld, heffen, toereikende om gemelde bonds, aldus vervallen, te betalen, na aftrek der gelden door gemelde stad ontvangen van den verkoop der aandeelen of bonds van gemelde compagnie, of dividenden niet in de betaling van interest aangewend.

Sec. 6. Gemeld Bestuur van Commissarissen zal jaarlijks een Spoorweg-Commissaris benoemen, die de jaarlijksche of buitengewone vergaderingen der aandeelhouders van gemelde spoorweg compagnie ter verkiezing van Directeuren, of ter verhandeling van andere zaken, zal bijwonen, en geregtigd zal zijn tot het uitbrengen van eene stem voor ieder aandeel, hetwelk gemelde stad in gemelde spoorweg compagnie zal hebben, en in geval van zijne afwezigheid of verhindering die bij te wonen, schriftelijk onder hunne handteekening eenig ander persoon benoemen, die dezelfde magt zal hebben.

Sec. 7. Er zullen, ingevolge de bestemmingen dezer wet, geene bonds uitgegeven, noch het crediet der stad aan gemelde spoorweg compagnie geleend worden, voor dat eene meerderheid der kiesbevoegden van gemelde stad, nopens die vraag stemmende, ten gunste daarvan op eene door den Stedelijken Raad tot dat einde bepaalde verkiezing zullen gestemd hebben. Op zoodanige verkiezing zullen de ten gunste daarvan stemmenden een stembiljet afgeven, voorzien van de woorden, "*For the Rail Road*," en die er tegen stemmen zullen een stembiljet afgeven voorzien van de woorden, "*Against the Rail Road*." De Stedelijke Raad zal minstens tien dagen te voren van den tijd en de plaats wanneer en waar zoodanige verkiezing zal plaats hebben, kennis geven, door dezelve in al de in gemelde stad verschijnende nieuwsbladen, in connectie met deze wet, te publiceren. Gemelde verkiezing zal geconducteerd en de uitslag daarvan bekend gemaakt worden, op dezelfde wijze als eene verkiezing van stedelijke beambten in gemelde stad.

Sec. 8. Gemelde bonds zullen voor de afgifte, door den President en Secretaris van gemeld Bestuur van Commissarissen geteekend en door den Mayor van gemelde stad Sheboygan mede onderteekend worden, die een correct register van alle zoo door hem mede-onderteekende bonds houden zal. Gemelde bonds, als boven gezegd geteekend en mede onderteekend zijnde, zullen in handen van iederen bona fide houder derzelve naar alle wet en billijkheid een volkomen en onbetwistbaar bewijs zijn, om de schuld van gemelde stad Sheboygan te bevestigen, volgens het bedrag van gemelde bonds, onder beding, dat geene bonds zullen worden uitgegeven dan alleen op last eener meerderheid van gemelde Commissarissen in eene vergadering van voornoemd Bestuur, en welke last onder de notulen hunner verhandelingen zal worden aangeteekend.

Sec. 9. Voornoemde Stedelijke Raad zal de magt hebben te eeniger toekomstigen tijd de vraag aan het volk te onderwerpen om de verdere som van een honderd duizend dollars op het crediet van gemelde stad Sheboygan, in wijze en vorm als boven omschreven, te heffen, en indien eene meerderheid der wettige kiesbevoegden van genoemde stad, nopens die vraag stemmende, ten gunste daarvan stemmen zal, dan zal gemeld Bestuur van Commissarissen de magt hebben, op het Crediet van gemelde stad Sheboygan de wijdere som van een honderd duizend dollars te ligten, en dezelve in wijze en vorm als in de sectien dezer wet omschreven, aanwenden.

Sec. 10. Alle door gemelde Commissarissen aangegane contracten zullen in naam der Sheboygan Spoorweg Commissarissen gemaakt, door den President en Secretaris van genoemd Bestuur onderteekend, en alle contracten onder toestemming van eene meerderheid van gemeld Bestuur, of door eenig, bij eene stem der meerderheid van gemeld bestuur op eene van deszelfs vergaderingen daartoe geautoriseerd persoon, gesloten worden.

Sec. 11. Wanneer in gemeld Bestuur van Commissarissen eene vacantie zal plaats hebben door bedanking, overlijden of vertrek uit gemelde stad Sheboygan, van iemand der genoemde Commissarissen, zoo zal zij door eene verkiezing der overigen van gemeld bestuur worden aangevuld met eenig grondeigenaar van gemelde stad; en eene meerderheid van gemelde Commissarissen zullen een bestuur uitmaken ter verrigting van alle zaken, waartoe gemeld bestuur geautoriseerd is.

Sec. 12. Het zal de pligt van gemeld Bestuur van Commissarissen zijn, telken jare op of voor den eersten Dingsdag in April een specifiek verslag hunner handelingen te doen aan den Stedelijken Raad der Stad Sheboygan, bij eede bevestigd door den President van gemeld bestuur; voornoemd verslag zal tevens aantoonen de somme gelds, die aan interest of kapitaal of aan beide, zal komen te vervallen op de door hen alsvoren uitgegeven bonds van gemelde stad voor het loopende jaar en de plaats waar die som moet betaald worden, en welke som, zoo vervallen komende, zal vereischt zijn door eene belasting op den belastbaren eigendom der stad te worden opgebragt.

Sec. 13. De wet, getiteld, "eene wet autoriserende de stad Sheboygan tot gemoetkoming in den aanleg van eenen zekeren Spoorweg", goedgekeurd den tweeden April een duizend acht honderd drie en vijftig, is hierbij ingetrokken.

Sec. 14. Deze wet zal in werking treden en van kracht zijn van af en na hare aanneming.

FREDERICK W. HORN,
Spreker van de Assembly,
JAMES T. LEWIS,
Luit. Gouv., & Voorzitter van den Senaat.

Goedgekeurd, den 17 Jan. 1854.
Wm. A. BARSTOW, Gouverneur.

Bureau van den Secretaris van Staat, Madison, Wis., 17 Januarij 1854. } Ik verklaar hierbij, dat bovenstaande wet een eensluipend afschrift is van de originele wet, thans ten mijnen kantore berustende.

ALEXANDER T. GRAY,
Secretaris van Staat.

### Tax Bekendmaking.

Hiermede wordt bekend gemaakt, dat de Taxlijst over het jaar 1855, voor de stad Sheboygan, voor staats-, county-, school-, haven- en bijzondere schoolbelastingen, aan mij is ter hand gesteld, om de daarop voorkomende belastingen [taxes] te innen. De bovengenoemde Lijst zal in mijne handen blijven tot den 13 Januarij 1856, wanneer zij aan den County-thesaurier zal overgegeven worden.
Sheboygan, 19 Dec. 1855.
FRANCIS GEELE, *thesaurier.*

# Mengelwerk.

## HOLLAND.

Bekend is het welk eenen geringen dunk de meeste Amerikanen, die zich zelven voor het toppunt van voortreffelijkheid houden en zoo slecht in de aardrijkskunde ervaren of met de geschiedenis van hun eigen land bekend zijn, dat zij niet eens het onderscheid weten tusschen eenen Hollander (Dutchman) en eenen Duitscher (German), van de Hollanders koesteren, welke geringe dunk nog door de berigten van sekere onwetende of bevooroordeelde boekenmakers van de reizende soort versterkt wordt. Zeer verrassend en streelend was ons dus de volgende onpartijdige, en de Hollandsche natie regt latende wedervaren brief, welke door eenen amerikaanschen heer aan de *Presbyterian*, een te Philadelphia uitgegeven nieuwsblad, geschreven is. Wij twijfelen niet of de lezing van dit stuk zal onzen landgenooten mede zeer aangenaam zijn, waarom wij ook gereedelijk tot het vertalen en opnemen van hetzelve in ons blad besloten.

"De zindelijkheid van Holland heeft men niet overdreven—inderdaad zij kan niet overdreven worden. Overal dringt zij zich aan de aandacht op, en maakt een wonderbare karaktertrek van het gansche volk uit, zoowel van geringen als grooten. De ruiten van eene hut van klei zijn even helder, als die van het paleis eens rijken burgers, en het gansche land levert een treffend bewijs op, dat armoede geene verschooning voor morsigheid is. Ik zou dit verschijnsel wel eens willen hebben uitgelegd, waarom zindelijkheid een nationale karaktertrek in Holland is—waarom dit hoekje van Noordelijk Europa zoo verschillend is van de geheele rest. Was het een deel van hunne godsdienst in de verwijderde tijden van hun heidendom? Maakte de een of andere hollandsche koning, met eene zuinige vrouw, het eens tot eene voorwaarde van getrouwheid? Of ondernam eens de eene of andere vrouwen-vereeniging eene hervorming in deze zaak? Wil niemand eens eenige historische nasporingen dienaangaande aanvangen? Want, ernstig gesproken, het is eene vraag van groot belang, zoowel historisch als maatschappelijk, zijnde, gelijk het is, eene der vastgezetelde instellingen van Holland, en makende, gelijk ik er niet aan twijfel dat het doet, in eene groote mate het karakter der Hollanders uit.

Maar wat ook de oorsprong van dezen onderscheidenden trek in het hollandsche karakter is, dezelve trekt gewisselijk onophoudelijk uwe aandacht, en eene beschrijving van Holland zou, zonder telkens op deszelfs zindelijkheid terug te komen, even ongeplaatst zijn, als eene van Duitschland zou zijn zonder zinspeling op deszelfs bier, en van Engeland zonder eenige vermelding van deszelfs handelsreizigers en deszelfs geestkrachtige vrouwen.

Voor ik verder ga, is het niet kwaad, dat ik eenige verkeerde indrukkingen aangaande de Hollanders wegneem, die mogelijk ontstaan zijn door het lezen van hetgeen zegt "eene echte geschiedenis van New York" te zijn, uitgegeven door zekeren Diedrich Knickerbocker, van Ichaghticoke. Zij zijn niet tweeslachtig (geene land en waterdieren); zij gaan niet des namiddags ten vier ure naar bed, en zij laten van tijd tot tijd het rooken. Er zijn echter zoo vele kluchtige dingen in Holland, die onophoudelijk uwe aandacht trekken, dat zij natuurlijk den boventoon zullen voeren in elke haastige beschrijving van dit land, en niet als onbestaanbaar moeten beschouwd worden met die diepe bewondering, welke elke aanschouwer moet koesteren voor de strenge deugden van het hollandsche karakter. Het geheele land is een gedenkstuk van het genie en de nijverheid der bevolking; en het is eene bron van voortdurende verbazing te zien hoe, door een verstandig stelsel van droog maken, door het aanleggen van dijken en kanalen een uitgestrekt land aan de onvruchtbaarheid ontrokken en niet alleen geschikt gemaakt is om eene groote bevolking te onderhouden, maar ook om zoo ruimschoots tot derzelver welvaart en gemak bij te dragen. Holland ligt, door een genomen, vier en twintig voet onder het waterpas der zee, zoodat elke akker van deszelfs grond eene aan den oceaan ontwrongen schatting is aan het genie der natie, die wist hoe zulks te doen. Ik geloof, dat er geen land is, waar de invloed van luchtgestel en land op het karakter des volks duidelijker is dan in Holland. Zij zijn opgevoed tot geduld en volharding in het werken, tot het denkbeeld van langzamen vooruitgang naar groote uitkomsten, door de noodzakelijkheid van indijken en grachten graven, ten einde hun land tot denzelfden toestand te brengen, waarin andere natien hetzelve beginnen te gebruiken.

Zonder twijfel vinden wij ook in het treurige voorkomen van de uitwendige natuur in Holland, eene rede van de bekoorlijke gemeenzaamheid van hun huisselijk en maatschappelijk leven. Zij worden door eene terugstootende natuur naar huis gedreven om daar genoegens te vinden, en de noodzakelijkheid zelve om binnenshuis te leven, heeft hun hoekje van den haard met eene aantrekkelijkheid bekleed, welke het buiten kijf bezit. Nergens beteekenen de woorden man en vrouw, vader en moeder, broeder en zuster, meer dan in Holland, en nergens schieten de maatschappelijke en huisselijke deugden dieper wortel. Zou deze noodzakelijkheid om binnenshuis te leven, niet den weg aanbieden, om het geheim van de zindelijkheid der natie te verklaren? Het verstand stelt als zeker, dat de zindelijkheid van huisselijk gemak onafscheidelijk is, en zoo zouden wij tot de verklaring van de netheid der Hollanders, in eenen natuurlijken en wijsgeerigen zin, kunnen komen.

Aldus zien wij hoe den Hollanders de grond past, op welken zij zijn voortgekomen. Zij nemen deel aan deszelfs eenvoudig, ingetogen en onromantisch karakter; en juist omdat Holland zoo ongelijk is aan elk ander land in de wereld, zijn de Hollanders zoo ongelijk aan elk ander volk. Zoo zij de bedrijvigheid, de vermetelheid, en de verbeeldingskracht van eenige andere natien niet bezitten, hebben zij meer geduld, volharding en omtembare nijverheid; en zoo zij zoo vele denkbeelden niet hebben verspreid, hetgeen buiten kijf eene deugd is, hebben zij ten minste aan goede vastgehouden, en zijn nooit tot overdrijving vervallen. Beide in staatkunde en godsdienst zijn zij hen vooruit, die slechts voorwaarts zijn gegaan, om er slechter bij te varen. Frankrijk, de groote fabriek van staatkundige denkbeelden, na een honderd onderrindingjes te hebben gehad, is heden ten dage een volstrekt despotismus; Holland is eene constitutionele alleenheerschinge. Duitschland, de groote fabriek van godsdienstige denkbeelden, na van alles de proef te hebben genomen, is nu de begunstigde zetel van het rationalismus; Holland is protestantsch en christelijk. Het werd de wieg waarin veel van ons amerikaansche christendom werd geschommeld; en deszelfs godgeleerdheid heeft diep wortel geschoten in het hart van de jongste en krachtigste natie, welke ooit de wereld zag. Wat de vooruitgang van denkbeelden genoemd wordt is niet altijd een vooruitgang tot de waarheid. Het is dikwijls een vooruitgang buiten de waarheid, en de denkbeelden moeten tot deze terug keeren langs eenen vermoeijenden, pijnlijken en dikwijls met bloed bevlekten weg. Ziet naar Frankrijk, en weest verzekerd dat het zoo is.

Maar vergeeft deze leerrede—mijne liefde voor Holland, en mijne dankbare herinnering aan alles wat Holland voor de wereld gedaan heeft, en voornamelijk voor ons eigen land, hebben mijne reizen doen vergeten. BAXTER.

## Land en volk van China.

Het Engelsche *Athenaeum* deelt een berigt mede van den Engelschen gevolmagtigde in China, sir JOHN BOWRING, die daarin menige bijzonderheid over het Hemelsche rijk aan het licht stelt, welke en om de geloofwaardigheid van den schrijver en om de waarde zelve dier bijzonderheden, hier eene plaats mogen vinden.

Gedurende de laatste 43 jaren is geene officiële volkstelling gedaan. Wel heeft men de juistheid dier telling, welke het gezamenlijk aantal bewoners van China op 362 447.183 aangeeft, meermalen in twijfel getrokken, maar ik geloof, dat hoe meer wij het land leeren kennen, ook de juistheid dier officiele opgaven meer aan den dag zal komen, en dat wij met tamelijke zekerheid de tegenwoordige bevolking van het Chinesche rijk tusschen de 300 en 400 millioen kunnen stellen.

Volgens oud gebruik, is de bevolking in vier klassen verdeeld: geleerden, landbouwers, neringdoenden en kooplieden. Dan is er nog eene zeer talrijke klasse, die men als van de gezellige zamenleving bijna geheel buitengesloten kan beschouwen; daartoe behooren tooneelspelers, bedelaars, boosdoeners, banneling en, enz, die waarschijnlijk bij genoemde opgaven niet worden medegerekend.

De voortdurende stroom van landverhuizers uit China, werwaarts van andere landen genoegzaam geene verhuizing plaats heeft, is een duidelijk bewijs voor de digtheid der bevolking; want, ofschoon deze landverhuizing zich bijna uitsluitend tot de beide provincien Kwangtung en Fookien bepaalt, die te zamen eene bevolking van ongeveer 34 of 35 millioen zielen tellen, zoo geloof ik toch, dat eer 3 dan 2 millioen alleen uit deze provincien zich in vreemde landen ophouden. In het koningrijk Siam schat men het aantal van de zich daar bevindende Chinezen op minstens 1½ millioen. Alle eilanden van den Indischen archipel zijn van hen overdekt. In Java leven 136,000. (Deze opgave van BOWRING komt vrij wel overeen met die van de Nederl. Regering in 1852, die het aantal Chinezen op Java en Madura op ruim 125,000 stelt, voorts op Borneo 27,000, op Banka 14,000, op Riouw 13,000 en omstreeks 8000 op de overige eilanden.) Cochin-China is vol Chinezen. Hier (d. i. in Hongkong) liggen bijna altijd een of meer schepen, die Chinesche landverhuizers naar California en andere plaatsen vervoeren. Bij menigte gaan zij ook naar Australie, de Philippijnen, Sandwichs-eilanden, enz. De verhuizing naar Britsch Indie is zeer aanzienlijk geweest; in Singapore komen jaarlijks ongeveer 10,000, terwijl slechts 2000 naar hun land terugkeeren. Behalve deze enorme verhuizing over zee, gaat een andere aanzienlijke stroom naar Mantchurie en Tibet.

Deze allen echter zijn mannen; op 10,000 komt slechts eene vrouw voor; van daar welligt de geringe waarde die aan een jonggeboren meisje gehecht wordt.

En toch schijnt deze voortdurende verhuizing het aantal van hen die in hun land blijven, over 't algemeen niet te verminderen.

De kunst om voor eene goede afwatering van het land te zorgen, mest te zamelen en voor het vruchtbaar maken van den grond aan te wenden—kortom, alle bijzonderheden van den Chineschen landbouw leggen de getuigenis af in hoe weinig voldoende verhouding de opbrengst van den bodem tot de werkelijke behoefte des volks staat.

De Chinezen hebben geene vooroordeelen wat hunne voedingsmiddelen betreft; zij eten alles wat hun voedzaam toeschijnt. Honden, vooral jonge, worden ten verbruike rondgevent, en men ziet ze in de slagterswinkels naast de zwijnen en schapen hangen. Zelfs hebben zij niets tegen het eten van ratten en muizen en evenmin van apen en slangen; de groote slak is eene kostelijke lekkernij, die op een feestmaaltijd niet mag ontbreken.

Evenals de spijzen meestal grof en goedkoop zijn, zijn de Chinezen ook in hunne dranken zeer economisch. Dronkenschap is eene zeldzaamheid, gelijk ook geestrijke vochten slechts zelden worden genoten. Thee is de algemeene volksdrank, en ofschoon de gewone niet meer dan 2 tot 6 d. (15 tot 20 cent) het pond kost, bedient men zich overal in de van de theedistricten meer verwijderde streken meestal van eene vermenging van meer goedkoope bladeren. In het eten zijn de Chinezen matig, en vergenoegen zij zich met twee dagelijksche maaltijden. Alleen van melk heeft men in China een' af keer.

Naar alle waarschijnlijkheid is er geen land der aarde waar de sterfte grooter is dan in China. Geheele massa's komen om, wijl het hun aan alle voedsel ontbreekt. Overstroomingen verwoesten steden en dorpen met al hunne bewoners. Het zoude niet gemakkelijk vallen het verlies aan menschenlevens door typhus en orkanen te berekenen. De laatste burgeroorlogen moeten het verlies van millioenen menschenlevens ten gevolge gehad hebben. Het getal ter dood veroordeelden alleen is verschrikkelijk. Op dit oogenblik, dat ik schrijf, berekent men, dat alleen in de provincie Kwangtung dagelijks 400 a 500 offers door beulshanden vallen. Verschooning kent men niet, daar er toch genoeg en te veel menschen zijn.

Over de gewoonte van den kindermoord zijn de meeningen verdeeld; dat deze in vele provincien zeer gewoon is, ligt aan geen twijfel onderhevig. Overigens zijn de ouders gewoonlijk teeder bezorgd voor hunne kinderen en trotsch op hen en zijn de kinderen hunne ouders gehoorzaam. Orde is de eerste wet van CONFUCIUS—autoriteit en onderwerping de basis der maatschappelijke pyramide. De uithuwelijking der kinderen is eene der grootste familieaangelegenheden. Naauwelijks is in de hoogere standen een kind geboren, of reeds wordt de vraag naar zijn toekomstigen echtgenoot het onderwerp der gesprekken. De verhouding van ongehuwden tot de gehuwden is zeer gering. Huwelijken te bevorderen schijnt ieders zaak te zijn. Ze gaan in China met meer plegtigheden en formaliteiten gepaard dan in een ander deel der wereld.

BEPEINZING.—"Ik laat me hangen als ik niet geloof dat de wereld een kruiwagen is," zeide iemand die de zaak een weinig te diep had ingekeken, "en ik ben het wiel dat om zijne as draait. Nu zit ik in de modder", vervolgde hij, toen hij hals over kop in de goot viel, "en nu ben ik op het drooge," toen hij tegen de rollaag opsclarrelde. Zijne sluitrede was, toen zijne voeten zijn hoofd volgden, naar beneden door een kelderluik—"Nu is het wiel gebroken, en het middel van vervoer is buiten reparatie."

## 1856. Maandelijksche Almanak. 1856.

| JANUARIJ | Zons-Opg. U. M. | Zons-Ond. U. M. | JANUARIJ | Zons-Opg. U. M. | Zons-Ond. U. M. |
|---|---|---|---|---|---|
| 1 Dingsdag | 7 30 | 4 38 | 17 Donderd. | 7 26 | 4 55 |
| 2 Woensd. | 7 30 | 4 39 | 18 Vrijdag | 7 26 | 4 56 |
| 3 Donderd. | 7 30 | 4 40 | 19 Zaturdag | 7 25 | 4 58 |
| 4 Vrijdag | 7 30 | 4 41 | 20 Zondag | 7 24 | 4 59 |
| 5 Zaturd. | 7 30 | 4 42 | 21 Maandag | 7 23 | 5 0 |
| 6 Zondag | 7 30 | 4 43 | 22 Dingsdag | 7 22 | 5 1 |
| 7 Maandag | 7 30 | 4 44 | 23 Woensdag | 7 22 | 5 3 |
| 8 Dingsdag | 7 30 | 4 45 | 24 Donderd. | 7 21 | 5 4 |
| 9 Woensd. | 7 30 | 4 46 | 25 Vrijdag | 7 20 | 5 5 |
| 10 Donder. | 7 29 | 4 47 | 26 Zaturdag | 7 20 | 5 6 |
| 11 Vrijdag | 7 29 | 4 48 | 27 Zondag | 7 19 | 5 7 |
| 12 Zaterd. | 7 29 | 4 49 | 28 Maandag | 7 19 | 5 9 |
| 13 Zondag | 7 28 | 4 50 | 29 Dingsdag | 7 17 | 5 10 |
| 14 Maandag | 7 28 | 4 51 | 30 Woensd. | 7 16 | 5 11 |
| 15 Dingsdag | 7 27 | 4 53 | 31 Donderd. | 7 15 | 5 13 |
| 16 Woensd. | 7 27 | 4 54 | | | |

7 Nieuwe maan 's avonds ten 6 ure 21 min.
14 Eerste kwartier 's morgens ten 10 ure 47 min.
21 Volle maan 's avonds ten 10 ure 33 min.
30 Laatste kwartier 's morgens ten 3 ure 31 min.



## NOTARIS AMBT.

De ondergeteekende door den gouverneur dezes Staat tot het ambt van

OPENBAAR NOTARIS,

residerende te Sheboygan benoemd, zijnde, heeft de eer aan het publiek bekend te maken, dat hij gemagtigd is tot het schrijven en legaliseren van

Eigendomsbewijzen, (deeds en mortgages,) Contracten, Testamenten,

en alle andere stukken van Notarielen aard.

Ook belast hij zich met het opmaken in wettigen vorm, en het verzenden van allerhande stukken, welke men door tusschenkomst eens Nederlandschen Consuls of regtstreeks naar de Nederlanden wil zenden, ter verrigting van familie zaken, enz. in het oude Vaderland.

Sheboygan, 8 Maart, 1854. J. QUINTUS

## Agenten voor den Nieuwsbode.

De volgende heeren zijn zoo vriendelijk het agentschap op zich te nemen, inteekenings-gelden voor dit blad te ontvangen en met de namen op te zenden:

De Heer A. Stokdijk, Amsterdam, Wisconsin.
" A. J. Hillebrands, Oostburg, dito.
" G. P. Feltzer, Sheboygan Falls.
" D. J. Doornink, Milwaukie, Wis.
" J. Verstegen, Little Chute, Wis.
" John Wigman, te Green Bay.
" J. Landaal, Alto, Fond du Lac County.
" H. van der Kolk, Chicago.
" S. Osinga, Blue Island, Illinois.
" E. van der Stolpe, Albany, N. Y.
" J. J. Schroeder, 12 Bible House, Astor Place, New York.
" A. de Vos, Az. Rochester, N. Y.
" N. W. A. v. C. Smallenburg, Pella.
" R. v. H. Lebberton, Lancaster, N. Y.
" J. Anijs, Paterson, enz., New Jersey.
" H. Ochsner, Cleveland, Ohio.
" W. Bijl, Cincinnati.
" J. van de Luijster, Holland, Mich.
" J. van den Hoek, Zeeland, Mich.
" J. Hoedemaker, Kalamazoo, dito.
" L. Dooge, Grand Rapids, dito.
" P. Barendregt, Pella, Iowa.
" J. van Aarlem, St. Louis.
" J. Stulen, Philadelphia, Pa.

De abonnements-prijs op den *Nieuwsbode* is slechts TWEE DOLLARS per jaar, of omtrent vier CENTS per week! Zij die wenschen in te teekenen, hebben zich slechts bij de agenten aan te melden of het geld (in goede bankbiljetten) in eenen brief te zenden, die *franco* moet gezonden worden aan

J. QUINTUS, Sheboygan, Wis.